

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗ ΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 3ου καὶ 4ου ΤΕΥΧΟΥΣ

	Σελίς
— <i>Ἀνάλυσις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐπιβαλλομένη στάσις πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων τῆς Χώρας.</i>	17
— Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας.	21
— Ἡ Διαχείρησις τοῦ Κυπριακοῦ.	22
— Μία «Λευκὴ Βίβλος».	25
— Περὶ ἀνασθηλώσεως τῆς πίστεως τοῦ Κράτους. Σχέσεις Δημοσίου - Πολιτῶν.	23
— <i>Αἱ Ἐνοπλοὶ Δυνάμεις τοῦ Ἔθνους.</i>	29
— Κοινοβουλευτικά. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συνητος. Σπείρομεν ἀνέμους.....	28
— Ἡ Γενικὴ Κωδικοποίησις τῆς Νομοθεσίας.	24
— Τὸ Ἐνοικιοστάσιον.	24
— Φορολογικά. Περὶ λύσεως.	25
— <i>Ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργία τῶν Ἀγροτῶν - Χωρικῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν Νέα Ἠγετικά Στελέχη τῆς Πολιτείας.</i>	32
— Γεωργικὴ Πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα.	34
— Ἑργατικὴ πολιτικὴ ἀπρογραμματίστος.	38
— Τὰ Οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κ. Κ. Ἠθικὴ ἀποσύνθεσις μεγαλοαστικῆς τάξεως.	40
— Συνδικαλιστικὴ Σχολὴ Γ.Σ.Ε.Ε. Διάλεξις.	40

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Κ Ο Σ Μ Η Τ Η Ι Α

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ φρ. Τ. Σ. 1864

ΗΜΕΡΟΝ.

45568

ΕΤΟΣ Β'.

1 καὶ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΦΥΛΛΑ 3 καὶ 4

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΙΑΝ

Ἐπιμελεία ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

π. Βουλευτοῦ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος 15 Α (Τηλ. 23.191)

ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΩΝ "ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ,"

ἐκ σελίδων 340

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΜΕΝΟΣ

(πανόδετος ἢ χαρτόδετος)

μετὰ τοῦ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ

παραδίδεται εἰς τὰ Γραφεῖα εἰς τοὺς ἐπιστρέφοντας τὰ τεύχη
σὺν τῇ καταβολῇ τῶν βιβλιοδετικῶν ἐκ δραχ. 10

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ

Οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη ὅπως, μᾶς πλη-
ροφορήσωσι τυχὸν ἐλλείψεις τευχῶν διὰ νὰ
τοὺς τὰ ἀποστείλλωμεν, διότι βραδύτερον
θὰ εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἀδύνατος.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ

ἐπίσης τὴν ἀποστολὴν τῆς συνεισφορᾶς ἐκδόσεως
εἰς τοὺς λαμβάνοντας τὰ τεύχη ἐκ δραχ. 50

Τὸ Εὐρετήριο τοῦ 1ου ΤΟΜΟΥ ἐκτυπωθὲν ἀποστέλλεται
εἰς τοὺς μὴ λαβόντας αὐτό, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των

Η ΕΚΔΟΣΙΣ · ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ξενοφώντος
Ἀριθ. 15 α
ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 23191

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ
Ἔκδοσις Δεκαπενθήμερος
Ἐπιμελεῖς ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΕΤΟΣ Β'
Φύλλον 3-4
(Σελ. 17-40)
1 & 15 Ἰαν(ν)αρίου
1955

20 Ἰανουαρίου 1955

Τὰ «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»
Εὐχονται εἰς τοὺς φίλους
ἀναγνώστας των εὐτυχῆς
Τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1955

Ἐγράφομεν εἰς τὸ τελευταῖον
μας φύλλον, ἀπὸ τῆς ἰδίας ταύτης
στήλης ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις τῆς
χώρας κατέστησεν ἐπιτακτικῶς ἀ-
ναγκαίαν τὴν ἐφαρμογὴν:

«ἐνὸς ἐνιαίου προγράμματος κοινωνικῆς στοργῆς, ἀνασυντάξεως
τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ πραγματοποιήσεως ὅχι τῆς λήθης ἀλλὰ
τοῦ ἀληθινοῦ Κράτους Δικαίου».

Ἵπηρετοῦντες ὅχι κομματικὰς φιλοδοξίας ἀλλὰ ἰδέας, ὅχι πάθη
προσωπικά ἀλλὰ τὸ πάθος τῆς ἐξυψώσεως καὶ τῆς σωτηρίας τῆς χώ-
ρας, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ χαιρετήσωμεν μετ' ἀδόλου χαρᾶς τὴν ἔναρξιν
πραγματοποιήσεως ἐνὸς τοιοῦτου ἐνιαίου προγράμματος, ἀπὸ ὅπουδή-
ποτε καὶ ἂν προήρχετο. Εἴμεθα πρόθυμοι, γνωρίζοντες τὰς ἀμειλί-
κτους τῶν πραγμάτων δυσκολίας, νὰ μὴ ζητήσωμεν τίποτε τὸ ἀδύ-
τον ἀπὸ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν νέαν πολιτικὴν προσπάθειαν τῆς Κυ-
βερνήσεως, νὰ μὴ ἀναμείνωσιν αὐστηροὶ κριταὶ τῶν συμβάντων ἀπὸ
τῆς καθέδρας τοῦ ἀπολύτως ὀρθοῦ, τὴν διάψευσιν ἀνεδαφικῶν ἐλ-
πίδων. Γνωρίζοντες ἀνθρώπους καὶ πράγματα, δὲν ἐζητοῦμεν παρὰ
μίαν συλλογικὴν καὶ ἐμπνευσμένην προσπάθειαν μὲ σαφεῖς σκοποὺς·
ἐν γενναῖον ἀποφασιστικὸν ξεκίνημα καλοπροαιρέτων ἀνθρώπων,
πρὸς τὸ ἀνθρωπίνως ἐφικτόν.

Τὸ Ἔθνος εἶναι πολὺ πλεον δίκαιον ἀπὸ ὅ,τι εἶναι οἱ βλοσυροὶ
τιμηταὶ τῶν πάντων-ὁσάκις εὐρίσκονται ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας. Ὅλιγαι
ὁραταὶ ἐνδείξεις θὰ τοῦ ἦρκουν διὰ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην
του. Ἦκουσε μάλιστα μετὰ συμπαθείας τὸ διάγγελμα τοῦ κ. Προέ-
δρου τῆς Κυβερνήσεως ὅπου μὲ ἀνδρικήν τῶντι εὐλικρίνειαν ἀνεγνω-
ρίζοντο τὰ γενόμενα σφάλματα καὶ αἱ ἀποτυχίαι, διότι ὑπὸ τὰς γραμ-
μὰς τῆς ὁμολογίας διέκρινε τὴν ὑπόσχεσιν ἀλλαγῆς σκέψεων καὶ συν-
θημάτων.

Ὡς εἰ ὁμως κακὸς δαίμων νὰ ἐξακαλουθῇ νὰ τὴν ἐμπνέῃ, θὰ
ἔλεγε τις ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησε κατὰ τὰς διαρρευσάσας
ἐβδομάδας νὰ καταδείξῃ, ὅτι τοιαῦται ἐλπίδες δὲν πρόκειται νὰ ἱκα-
νοποιηθοῦν ἀπὸ αὐτὴν.

Ἡ ἐν ὁ τ η ς τῆς νέας προσπάθειας, ἡ βασική αὐτὴ προϋπόθεσις τῆς ἐπιτυχίας, κατεδείχθη ἐν πρώτοις ἐξ ὑπαρχῆς ἀνύπαρκτος· ὅ,τι ἀπέμεινεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν μονολιθικότητα, ἐθριμματίσθη ἐπάνω εἰς τοὺς διαπληκτισμοὺς παλαιῶν καὶ νέων ὑπουργῶν. Ὑπουργοὶ ἀλληλοὑβρίζονται δημοσίᾳ μὲ τοὺς μέχρι χθὲς προκατόχους των καὶ καταγγέλλουν ἐπὶ ἀπάτῃ τοὺς Γενικοὺς Διευθυντάς των. Ἄλλοι ἕως τῆς χθὲς ὑπεύθυνοι τῆς καταστάσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἀνέρχονται εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς διὰ νὰ καταγγείλουν ἔκτροπα συνταρακτικά. Ἄλλοι ἐν κρυπτῷ προετοιμάζουν τοὺς νέους πολιτικοὺς προσανατολισμοὺς των. Καὶ ὑπὸ τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα ἐνὸς ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐντείνεται ὁ μεταξὺ ἐπιδόξων διαδόχων ἀνταγωνισμὸς καὶ τὸ ἀτελείωτον εἰς τὰ παρασκήνια κουτσομπολιό.

Τὸ πρόγραμμα κοινωνικῆς στοργῆς ἐνεταφιάσθη ἐν τῇ γεννέσει του μὲ μίαν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τῆς ὁποίας ἡ σοβαρότης δὲν ἀντέσχε οὐδὲ εἰς τῆς πρώτης ἡμέρας τὸ φῶς.

Ἡ κρατικὴ ἀνασύνταξις κατέληξεν εἰς τὴν ἐπὶ ἕν ἀκόμῃ ἔτος παράτασιν τοῦ θλιβεροῦ νόμου 2500. Ἡ πνοὴ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν μεταφράζεται καθ' ἡμέραν μὲ τὴν ἀτελείωτον τοποθέτησιν «ἡ μ ε τ ῆ ρ ω ν» εἰς θέσεις προσοδοφόρους καὶ τὴν ἀνθρωποφάγον βουλὴν τῶν «ν ἑ ω ν» ἀνδρῶν κατὰ τῶν παλαιότερων των.

Τὸ Κράτος Δικαίου σφαγιάζει καὶ δ ι α π ο μ π ε ὑ ε ι καθ' ἡμέραν ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς καὶ δημοσίους λειτουργοὺς εἰς τὸν βωμὸν μιᾶς ἀενάου «ἀ ν α ν ε ὡ σ ε ω ς». Δὲν σέβεται προκειμένου περὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους θέλει νὰ πληῖξῃ οὐδὲ κἄν τὸν ἄγραφον νόμον τῆς τιμῆς, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει τὸν ἀναίτιον τῶν θυμάτων διασχυρμόν. Ἐκτοξεύει ὑβριστικοὺς χαρακτηρισμοὺς ἢ σκηνοθετεῖ διοικητικὰς ἀνακρίσεις δικαστικῶν λειτουργῶν αἵτινες διασύρουν ἐν τῇ αὐθαίρεσίᾳ των, χωρὶς νὰ παρέχουν τὰς δυνατότητας πραγματικῆς δικαστικῆς ἀμύνης. Τὴν θαλπωρὴν τῆς προστασίας του δὲν ἐπεκτείνει ἀλληλοδιαδόχως παρὰ πρὸς τοὺς χθεσινοὺς ἐγκληματήσαντας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος. Οἱ κοινοὶ μικρο-ἀπατεῶνες τῶν φυλακῶν, θὰ ἴδουν αὖριον νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ σιδηρὰ των κιγκλιδῶματα, οἱ ἐμπνεύσαντες ἂν μὴ οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν φρικωδεστέρων κατὰ τῆς Πατρίδος ἐγκλημάτων. Ἀσκοῦντες τὴν πολιτικὴν τῆς λήθης, θὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν κοινωνίαν ὅσους ἐπὶ ἔτη ἀφήκαμεν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ νὰ ὁλοκληρώσουν ὑπὸ τὴν σκοτεινὴν τρομοκρατίαν τῶν ἀχτίδων τῶν κατέργων, τὴν κομμουνιστικὴν των προπαίδευσιν. Ἡ ἐπιείκεια ἀναχθεῖσα εἰς τὴν περιωπὴν ὑψηλῶν πολιτικῶν σκοπιμοτήτων, μετὰ βεβαιότητος δὲ πλέον προεξοφλουμένη ἀπὸ οἰονδήποτε πολιτικὸν τυχοδιωκτισμόν, καὶ ἀσκουμένη ἀπὸ δύο ἤδη γενεῶν, παραλλήλως πρὸς τὴν πλέον μικρόψυχον φατριαστικότητα εἰς τὰς πολιτικὰς ἀντεκδικήσεις, διέσεισεν ἐκ θεμελίων τὴν συνείδησιν τοῦ δικαίου. Καὶ μὲ τὴν ἀκάθεκτον ἀναγκαιότητα τῆς πολιτικῆς ἀνταποδόσεως προετοιμάζονται ἄλλοι σκληρότεροι φατριασμοί. Τὸ φάσμα τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος ἤρχισεν ἤδη νὰ ταλανίζῃ τὴν σκέψιν ἐνὸς κόσμου ὁλο-

κλήρου συνδεθέντος κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν πραγμάτων, καὶ ὥθει τοὺς πλέον εὐφραντάστους ὡς καὶ τοὺς πλέον ἀνοήτους μεταξύ των εἰς τὸν σκολὸν δρόμον τῆς πάσῃ δυνάμει συγκρατήσεως τῆς ἀρχῆς. Εἰς τοιαύτας ψυχολογικὰς καταστάσεις—τῶν ὁποίων τὰς τραγικὰς ὑποτροπὰς ἡ χώρα τόσον σκληρὰς διατηρεῖ ἀκόμῃ τὰς ἀναμνήσεις—μοιραῖον εἶναι ὁ κόσμος αὐτῶν τῶν ἀνησύχων ἢ τῶν ἐνόχων νὰ στρέφῃ βέβηλον τὴν προσοχὴν πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. Τὴν συνταρακτικὴν τούτου ὑπόμνησιν, δὲν παρέσχον οἱ λόγοι τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀπροκάλυπτος ὁμολογία τῆς ἐπισημοτέρας κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, ὅταν ἔγραφε, ὅτι εἶναι ἀνάγκη τώρα «ν ἂ ἀ π ο τ ο ξ ι ν ω θ ῇ τ ὸ ὅ π λ ο ν (τῆς Ἀεροπορίας) ἀ π ὸ ὅ λ α ς τ ἄ ς ν ο σ ο γ ὄ ν ο υ ς ἐ κ ε ἷ ν α ς α ἰ τ ῖ α ς π ο ὗ τ ὸ ἐ δ υ σ φ ῆ μ ι σ α ν ἀρκετὰ τελευταίως καὶ τὸ προέβαλλον εἰς τὸ προσκήνιον χωρὶς τὴν πειθαρχίαν τὴν ὁμοιογένειαν καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσήλωσιν εἰς τὸ καθήκον, τὰς ὁποίας ἀξιοῖ ἡ κοινὴ γνώμη ἀπὸ τὸν κατ' ἐξοχὴν εὐθικτον αὐτὸν κλάδον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας.» (Καθημερινὴ 16 Ἰανουαρίου ἔ. ἐ.).

Τίποτε ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ εἶναι καταστρεπτικὸν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς κοινοβουλευτικῆς νομιμότητος Διότι παρ' ὅλας τὰς ἀδυναμίας τὰς ὁποίας τὸ ἀπροσάρμοστον σημερινὸν κοινοβουλευτικὸν μας καθεστὼς καθημερινῶς ἀποκαλύπτει, ἡ αὐστηρὰ καὶ οὐσιαστικὴ προσήλωσις, εἰς τοὺς κανόνες τῆς λειτουργίας του, παρέχει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν δυνατότητα ὁμαλῶν ἀνανεώσεων καὶ ἀποτροπῆς ἐπικινδύνων συγκλονισμῶν.

Τὸ δρᾶμα ὁμῶς σήμερον συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ οὐσιαστικὴ κοινοβουλευτικὴ νομιμότης παρ' ἡμῖν ἔχει νοθευθῇ ὑπὸ τὴν συσσωρευτικὴν ἐπίδρασιν τριῶν ἀποσυνθετικῶν συντελεστῶν!

α. ἐν τῇ ἐκλογικῇ νόμῳ ὑποθάλλοντος ὅλας τὰς ἀκρότητας, ἐμπνέοντος κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς κυβερνητικῆς κατατριβῆς τὰς πλέον ἐξάλλους καταστάσεις καὶ ὑποθάλλοντος μεγάλας καὶ βιαίας πολιτικὰς συγκρούσεις

β. τῆς ὁργανωμένης πολιτικῆς κομμουνιστικῆς δυνάμεως τῆς ὁποίας αἱ ψῆφοι εἶναι ὑπολογίσιμοι διὰ τὴν ἐκβασιν τῆς προσεχοῦς ἐκλογικῆς μάχης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιδρῶσι σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ τρόπου σχηματισμοῦ ἐνιαίας παρατάξεως «κέντρου».

γ. τῆς συνολικῆς μειώσεως τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας εἰς τὰ ὅμματα τοῦ λαοῦ, ἀσχέτως προσωπικῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀσχέτως τῆς βασιμότητος τῶν αἰτίων.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι συντελεσταὶ ἐπιδρῶσι συσσωρευτικῶς εἰς τὴν νόθευσιν τῆς σημερινῆς κοινοβουλευτικῆς νομιμότητος καὶ τὴν ὁμαλὴν ἀνέλιξιν τῶν πραγμάτων. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος καθιστᾷ ἀπαραίτητα τὰ μέτωπα, ὅπως προσδίδει ἀπαρατήτως καὶ τὸν τόνον ἐνὸς ἀγῶνος ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ μία ἀπλή

φάσις της κοινοβουλευτικής ζωής του τόπου. Ἡ παρέμβασις τοῦ κομμουνιστικοῦ προβλήματος, ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, ὑποχρεώνει μίαν μερίδα τοῦ κέντρου νὰ προσανατολίζεται πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ νὰ υἱοθετῇ σύγκεκαλυμμένως ἢ μὴ τὰ κυριώτερα αἰτήματα τῆς ΕΔΑ παρέχουσα οὕτω εἰς τὴν κυβερνώσαν δεξιὰν τὰς καταλληλοτέρας δικαιολογίας πρὸς διεξαγωγὴν ἐνὸς ἀγώνος παρατάξεων ἂν ὄχι καθεστῶτων. Ἡ συνολικὴ μείωσις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, τέλος, καθηλώνει τὰς ἐθνικόφρονας μάζας, εἰς μίαν ἄτονον καὶ βασανισμένην παθητικότητα, ὅπου καθίσταται ἀδύνατος οἰοσδήποτε ἄλλος συνειδητὸς καὶ ἀποφαστικὸς προσανατολισμός. Τὸ ἔθνος δὲν ἐξελίσθη ἀκόμη ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴν δυσπραγίαν τῆς οἰκονομικῆς του ὑπάρξεως καὶ τὴν ἀηδείαν δι' ἀνθρώπους καὶ θεσμούς, ὥστε νὰ δοθῇ ἀσυγκράτητον εἰς τὴν ψυχολογίαν τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Διατηρεῖ ἀκόμη ἐν μέγα μέρος τῆς ἐμφύτου ὀρθοφροσύνης καὶ προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ λελογισμένως καὶ συνειδητῶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς τοὺς ὁποίους νὰ πιστεύσῃ τώρα ὅπου τὰ παλαιὰ εἰδῶλα ἤρχισαν νὰ χάνουν τὴν ἐκτυφλωτικὴν ἀκτινοβολίαν των. Ἀντὶ τούτων ὅμως βλέπει νὰ ὀρθοῦνται ἐνώπιόν του ὡς διέξοδον ἐκ τοῦ διαμορφωμένου ἤδη κυβερνητικοῦ ἀδιεξόδου, ὀργανωμένους πολιτικοὺς συνασπισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐδοκίμασεν ἤδη, καὶ τοὺς ὁποίους ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ ἀσχέτως προσωπικῶν ἐξαιρέσεων, θεωρεῖ ὑπολόγους τῆς σημερινῆς του ἀπογοητεύσεως. Εἰς τὰ ὅμματα του ἡ σημερινὴ κατάστασις πραγμάτων ἀποτελεῖ - καὶ δικαίως - ἐν ἀδιάρρηκτον σύνολον πρὸς τὰς προηγηθείσας αὐτῆς: Εἶναι ἀδιάσπαστος ἡ ἄλυσσις τῶν εὐθυνῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἀποτελεῖ οἰκτρὸν φαρισσαϊσμόν, τῶν ἐκάστοτε κατηγορῶν τῶν κακῶς κειμένων, τὸ νὰ συγκεντρώνουν τὰ πυρὰ των ἐπὶ μίᾳ συγκεκριμένης εὐθύνῃς χωρὶς νὰ ἀνατρέχουν καὶ εἰς ἐκεῖνας αἵτινες τὰς ἐξεμαίευσαν.

Δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ σημερινὴ συγκρότησις τοῦ Συναγερμού ἡ ὁδηγήσασα εἰς τόσον ραγδαίαν κατατριβὴν του, ἐὰν τὴν παντοδυναμίαν του δὲν εἶχον ἐκμαιεύσῃ αὐταὶ αὐταὶ ἀκριβῶς αἱ ἀριστερίζουσαι ἐρωτοτροπίαι τοῦ κέντρου καὶ τὰ τερατώδη ἐκλογικὰ συστήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπέβαλεν ὁ «ἀσικισμός» τῶν ἡγετῶν του. Δὲν θὰ εἶχε προῶρως ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ κέντρον, ἐὰν δὲν εἶχον ἐκμαιεύσῃ τὰς ἐπιτυχίας του αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἐσωτερικαὶ ἀντιθέσεις καὶ ἡ νεοπλουτικὴ ἰδιοσυγκρασία τῶν ἡγετῶν τῆς δεξιᾶς. Δὲν θὰ εἶχεν ἔλθῃ ὑπετροφικῶς παντοδύναμος ἡ δεξιὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐὰν δὲν εἶχον ἐκμαιεύσῃ τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἡθικῆς ἐπανάστασις τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν πολιτικῶς ὑπευθύνων τοῦ Δεκεμβρίου 1944, τῶν αἰσχῶν τῆς Ἑγγὺς Ἀνατολῆς καὶ τῆς βεβήλου ἀγνώμοσύνης πρὸς τὸν μάρτυρα **Βασιλέα Γεώργιον**.

Αἱ ἀλύσεις τῶν εὐθυνῶν κρατοῦν σφικτοδεμένον εἰς ἐν θλιβερόν σύνολον τὴν κυβερνώσαν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως πολιτικὴν ἡγεσίαν - ἀσχέτως προσωπικῆς ἐκάστου θέσεως καὶ βαθμοῦ εὐθυνῶν. Καὶ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐνθυμεῖται, προσέχει καὶ κρίνει ἐν τῇ σιγῇ τῆς καθημερινῆς του βι-

οπάλῃς, ἀρνεῖται νὰ δώσῃ καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην του. Καταδικάζει μὲ ἐν εἶδος ἐπαγγελματικῷ ἐνστίκτου αὐτοσυντηρήσεως τὴν ἀμετανόητον ἐπιμονὴν τῶν σημαιοφόρων ἀμαρτωλῶν κατὰ στήθεων εἰς τὸ νὰ διεκδικοῦν τὴν διαιώνισιν τῆς ἡγεσίας των, καὶ τοὺς ἀφίνει μόνους νὰ ἐκφράζουν τοὺς «πόθους τῶν μαζῶν» μὲ τὸν στενὸν κύκλον τῶν κομματικῶν στελεχῶν των.

Αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δίδουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν τὸν χαρακτηρισμὸν μιᾶς ἀθύμου καὶ βασανισμένης ἀβεβαιότητος. Τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς διαρκείας τῆς εἶναι ἐν τούτοις ἀνάγκαστικῶς περιορισμένα. **Ἡ ὁργὴ ἥτις συγκαλύπτειται ὑπὸ τὴν παθητικότητά αὐτὴν δὲν ἀμβλύνεται ἐν τῇ διαρκείᾳ.** Ὅσοι δύνανται νὰ συμβάλλουν εἰς τὰς λύσεις τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει ἡ ἀνάλυσις αὐτῆς τῆς καταστάσεως δὲν δικαιούνται νὰ καθυστερήσουν, χωρὶς νὰ φέρουν τὴν εὐθύνην τοῦ ἐκτροχιασμοῦ τῶν πραγμάτων κατὰ τὸν τρόπον ἀποκλείοντα οἰονδήποτε ἔλεγχον.

Ἡ στιγμή τῶν ἡλθεν.

Π. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ὀλίγοι Ἕλληνες παρηκολούθησαν τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡγεσίας τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας χωρὶς εἰλικρινῆς αἰσθημα θλίψεως. Γενικὴ παρέμεινεν ἡ ἐντύπωσις, οὐδὲ γὰρ ἀμφισβητήθησα ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς, ὅτι κατὰ τὸ ἀνώμαλον ὑπάρχει ἐν τῇ διοικήσει τοῦ εὐπαθοῦς αὐτοῦ σώματος. **Καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ** ἔπειτα ἀπὸ διετὴ διακυβέρνησιν ἐκ μέρους τοῦ Συναγερμού, ὅστις εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων δικαίως διεξεδίκει τὴν αὐθεντίαν καὶ γινώσκιν τῶν πραγμάτων καὶ ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον.

Ὅτι ὅμως προσέδωκεν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν ἀληθῶς συγκλονιστικὴν ἐννοίαν ὑπῆρξεν ἡ ἀνυπερβλήσιμος παρέμβασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὅστις διὰ τὴν δικαιολογήσιν τὴν συνκρότησιν τῆς νέας ἡγεσίας τῶν πολεμικῶν δυνάμεων, ἐξετόξευσε κατὰ τῶν μὴ περικληθέντων εἰς αὐτὴν τὴν βαρυστήνην, καὶ δι' ἑνα στρατιωτικὸν ἀληθῶς ἀτιμωτικὴν κατηγορίαν ὅτι στεροῦνται πνεύματος ἀποφασιστικότητος προκειμένου νὰ υπερασπίσων τὴν Πατρίδα των. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἔκαμε καὶ ἄλλοτε χρῆσιν ἀναλόγων ἐπιχειρημάτων διὰ τὰ δικαιολογήσιν τὴν ἀχρηστεύσιν ὑπερόχων τῶντι ἀξιωματικῶν καὶ νὰ προωθήσῃ ἄλλους οἱ ὁποῖοι οἰκτρῶς διέψευσαν τὰς ἐλπίδας του εἰς Βηρυτὸν τῷ 1943.

Τίποτε δὲν ἐδικαιολογεῖ τὴν ἐπανάληψιν των

σήμερον. Τουναντίον. Καὶ ἂν ἀκόμη οἱ ὑπαινεγμοὶ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἶχον καὶ τὴν ἐλαχίστην βασιμότητα - ὅπως ἀσφαλῶς δὲν συμβαίνει - καθήκον του ἦτο νὰ τὴν ἀποσιωπήσῃ. Ὅχι μόνον διότι τοιοῦτου εἶδους ὑπαινεγμοὶ τῶν ὁποίων ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀδύνατος, ἔχουν κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως ἀποκορουστικὸν εἰς τὰ χεῖλη ἐνὸς ὑπευθύνου πολιτικοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς οὐδενὸς Ἕλληνα ἢ ξένου τὴν ἀντίληψιν ἔπρεπε καὶ πρὸς στιγμήν νὰ ὑπεισέλθῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι δυνατὸν γὰρ ὑπάρχουν μεταξὺ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ δὴ ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι μετὰ τιμῶν καὶ δόξης ἐφθάσαν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, στρατιωτικοὶ ἀναποφάσιστοι τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος δὲν γράφει ἀκόμη τὰ Ἀπομνημονεύματά του, οὔτε δικαιολογεῖ πρὸ δικαστηρίου τὴν στάσιν του. Ὅμιλετ καὶ δοῶ ὡς ὑπεύθυνος πολιτικός. Καὶ οἱ πολιτικοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ εἴαν ἀκόμη... ἐφόρονται ἐν τῇ παραζάλῃ τῆς ὀητορικῆς των!

Ἐὰν τοῦτο δύναται ἔστω καὶ ἐπ' ἐλαχιστον νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀδικηθέντων ἀξιωματικῶν, δυνάμεθα νὰ τοὺς διαβεβαιώσωμεν ὅτι οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι ἐπίστευσεν εἰς ὅσα εἶπεν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ὅλοι εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν ἐπράξε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐξεύρῃ μίαν κακῆς ποιότητος δικαιολογίαν διὰ τὰ καλὸν τῷ κενρὸν τὸ ὁποῖον ἀφίενεν ἡ θεωρία του πε-

ρί «διακριτικής εξουσίας της κυβερνήσεως» εν τη σταχυολογήσει της στρατιωτικής ηγεσίας.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Υπήρξε γενικώς πράγματι δόνησις ή εντύπωσις της κοινής γνώμης έκ της οίκτηρας διαχειρήσεως του Κυπριακού ζητήματος. Οι αυτοθαυμασμοί και αι αυτοδιαφημίσεις δεν έπεισαν κανένα. Έπί του θέματος τούτου το όποιον ασφαλώς δημιουργεί πάσης φύσεως εύθυνας, αίτινες δεν δύνανται να παραγραφώσι, ήσυχολήθημεν ήδη εις το παρελθόν φύλλον μας και θα έχωμεν να ασχοληθώμεν και πάλιν. Άλλά πρέπει να δηλώσωμεν ότι ο τρόπος καθ' όν το Υπουργείον των Έξωτερικών προσεπάθησεν διά των ανακοινώσεων του να αποσειση τας εύθυνας του μετατοπίζον αυτάς έξ ολοκλήρου εις τόν άρχηγέυσαντα της αντιπροσωπείας μας εις τόν Ο.Η.Ε. έν άπουσία του φυσικού ήγέτου αυτής, όχι μόνον είναι άνθρωπίνως άποκρουστικός αλλά και προδίδει πλήρη άγνοιαν του έμπρέποντος τρόπου χειρισμού τοιούτων ζητημάτων υπό των άρμοδίων.

Άφίνομεν κατά μέρος την «λεπτομέρειαν» της δημοσιεύσεως άποσπασμάτων έκ κρυπτογραφημένων κειμένων μετά προσθήκης των αριθμών και της ήμερομηνίας αυτών. Τοιούτου είδους προσαγωγή άποδείξεων - συνήθης μόνον εις άναφοράς άστυνομικών διευθυντών όρεινης περιφέρειας προς άνωτέρους των - δεν είναι μόνον έξευτελιστική αυτή καθ' έαυτήν. Έπιβάλλει... και νέαν άχρήστευσιν των κρυπτογραφικών κωδικών, δι' ούς λόγους και ο τελευταίος άκόλουθος της διπλωματικής ύπηρεσίας δεν ήμπορεί να άγνοή. Καί έπειτα από το πάθημα της πρό τινων μηνών κλοπής του διπλωματικού κώδικος μεταξύ Παρισίων και Στοκχόλμης, διερωτώμεθα εάν δεν θα ήτο καλύτερον να άπαλλαγώμεν άπαξ διά παντός της πολυτελείας της κρυπτογραφήσεως των κυβερνητικών κειμένων.

Άλλ' άσχέτως της «λεπτομερείας» αυτής, το θέαμα μιας ύπηρεσίας άποκαλυπτούσης ψευδόμενον τόν μέχρι πρό τινος Γενικόν της Διευθυντήν, του τελευταίου

δέ τούτου προκαλούντος δημοσίαν τόν Υπουργόν του εις άνακρινώσεις προς τόν τύπον, άπετέλεσε μίαν πρωτοφανή έκδήλωσιν καταπτώσεως, της όποιας μετά δυσκολίας θα εύρισκέ τις άνάλογον εις την Ιστορίαν οίασδήποτε ύπηρεσίας.

Τι δέ να είπωμεν διά τόν τέως Γενικόν Διευθυντήν ο όποιος άπολογούμενος διά τόν έργον του όχι προς τούς προϊσταμένους του αλλά προς τόν τύπον, δηλώνει άνακριβώς ότι δεν είχε λάβη τηλεγράφημα του Υπουργείου του, ούτε την πρωίαν της 13ης Δεκεμβρίου και διατυπώνει—διπλωματικώτατα!—τόν ύπαινιγμόν ότι τοϋτο κατεκρατήθη υπό ξένης ύπηρεσίας, καθ' ήν στιγμήν όχι μόνον τό είχε λάβη από της 11ης του ίδιου μηνός αλλά και είχε συντάξη έπ' αυτού άπάντησιν; Τι να είπωμεν περί της βεβαιώσεώς του ότι ο πρόεδρος της πολιτικής επιτροπής του Ο.Η.Ε. είχε δηλώσει ότι ή έγκρισις της Νεοζηλανδικής προτάσεως έχρειάζετο τά 2/3 των ψήφων, όταν ή δημοσίευσις του κειμένου των λόγων του εις τόν τύπον της 3ης Ιανουαρίου άπεδείκνυεν άκριβώς τό αντίθετον; Τι να είπωμεν περί της σοβαρότητος των διαβεβαιώσεων του ότι δήθεν ή Έλλάς και ή Κύπρος πρέπει να είναι... εύχαριστημένοι έκ της έγκριθείσης προτάσεως της έπ' άόριστον αναβολής της συζητήσεως όταν έπί μήνας όλοι οι παρ' αυτού έμπνεόμενοι άνταποκριταί έν Ν. Υόρκη προεδρίκαζον μετά βεβαιότητος την έγκρισιν της Έλληνικής προτάσεως περί εύχης προς αυτοδιάθεσιν του Κυπριακού λαού, ο ίδιος δέ έδήλου ότι ή ένωσις της Κύπρου μετά της Έλλάδος θα συνετελείτο έντός του 1956. Τι να είπωμεν περί των ίσχυρισμών του περί των διεθέσεων του ένός ή του άλλου φίλου κράτους μετά των όποιων διευκολύει τούς προϊσταμένους του περί βεβαίας έπιτυχίας τας κακοπίστους διαμαρτυρίας περί άμερικανικής «ύπαναχωρήσεως» όταν από μηνών είχε πλέον ή κατηγορηματικώς διασαφηνισθή ή στάσις των Ένωμ. Πολιτειών; Καί τι μένει να σκεφθώ τις έπειτα από όλα αυτά διά τούς φαιδρούς έκείνους έκπροσώπους μας εις ώρισμένας βορείας χώρας της Εύρώπης οι όποιοι διεβεβαίουν την Κυβέρνησιν, ότι είχαν ληφθώ τελειωτι-

και άποφάσεις να ύποστηριχθώ ή Έλληνική προσφυγή, όταν ήτο και εις τούς κοινούς θνητούς πλέον ή βέβαιον ότι θα συνέβαινε άκριβώς τό έναντίον;

Λύπη και όργη είναι τά συναισθήματα τά όποια έμπνέει αυτό τό κατάντημα. Η ζημία ή όποία προσγίνεται εις διπλωματικά θέματα δεν είναι συνήθως έμφανής και άμεσος όπως συμβαίνει εις άλλα θέματα. Σήμερον άτυχώς ή πλήρης χρεωκοπία της διπλωματικής μας δραστηριότητος έγινε κοινή συνείδησις. Καί αι περί τούτου εύθύνας είναι βαρύταται - και δεν παραγράφονται.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ - ΠΟΛΙΤΩΝ

Εις όλων των κοιμάτων τά προγράμματα ύπάρχουν μεταξύ των πρώτων άρθρων πίσσεως και αι σχετικαί προς την άποκατάστασιν της δημοσίας πίστεως διαβεβαιώσεις. Η σημερινή Κυβέρνησις δεν έκαμεν έξαιρεσιν και πολλά έλέχθησαν και έγγραψαν περί των μέτρων τά όποια έλαβε ή θα λάβη. Με την άπόλυτον άντικειμενικότητα την όποιαν προσπαθούμεν να ακολουθώμεν εις τας κρίσεις μας δεν διστάζομεν να παραδεχθώμεν ότι πολλά τά όρθά έγιναν προς την κατεύθυνσιν αυτήν. Έπειδή όμως δι' ήμās ή άναστήλωσις της πίστεως δεν επιτυγχάνεται με νόμους και έγκυκλίους αλλά με την καλόπιστον εφαρμογήν του νόμου εις τας καθημερινάς δοσοληψίας του Κράτους προς τούς ιδιώτας άφιερώνομεν εις όσους έχουν διάθεσιν να αυταπατώνται, τά δύο συγκεκριμένα περιστατικά τά όποια μās άναφέρει εις έκθεσίν του έξαίρετος φίλος μας από μίαν σημαίνουσαν έπαρχιακήν πόλιν. Τά συμπεράσματα άφίνομεν εις τούς άναγνώστας μας:

«Θ έ μ α 1).—Ένός καραδοκώρη είχε, πριν από τόν πόλεμο, τό Κράτος έπιτάξη τό σκάφος του και, τελειώνοντας ο πόλεμος και κάμποσα χρόνια ύστερότερα, του έπεδικάσθη λαβεΐν εις βάρος του Κράτους κάπου τό ποσόν 1500 λιρών.

Ο αυτός πιστωτής του Κράτους άγράφας από τό ίδιο τό Κράτος ένα καραβάκι Βουλγάρικον, κατασχέμενον, περιελθόν εις τό Κράτος, και, άφού κατέβαλε τό 20 % του όλικού ποσού στή δημοπρασία, έμεινε δπόλοιπο κάπου 1200 λιρ.

(να χρεωστώ στο Κράτος από την άπόκτηση του Βουλγάρικου καραβιού).

Έν τώ μεταξύ συμβαίνει άτύχημα—τό πλοιο προσκαθίζει στή Μυτιλήνη και παθαίνει ζημιές. Ο καραδοκώρης τρέχει στήν πατρίδα του, έκποιεί διαστικά την κτηματική του περιουσία και τρομάζει να ξανακινήσθ τό καράδι. Έν τώ μεταξύ τό πλοιο άργεί. Δέν έχει εισόδημα, και αυτό, πασίγνωστο και άποδεδειγμένο. Οι δόσεις όμως είναι από τόν ταμία άπαιτητές. Τόν σφίγγουν. Άφίνει την έπισκευή στή μέση και τρέχει στο Υπουργείο. «Δέ μάθατε ότι έπαθα άτύχημα;»—Τό μάθαμε, αλλά τό χρέος - χρέος. Δέν μπορεί να κάμω ο ταμίας άλλοιώς. «Και τό δικό μου λαβεΐν και τό πρόσ έμέ χρέος σας;»—Αυτό είναι άλλο. «Άκούτε δώ,» λέει του Υπουργού. «Εγώ χρεωστώ στο Κράτος 1200 λίρες, και μου χρεωστώτε 1500. Από τό χρέος τό δικό μου δεν μπορώ σ ή μερα να δώσω ούτε τό 1/10—κατεστράφηκα. Δέ μου κάνετε συμπήψισμό της δόσεως της άπαιτητής με τό λαβεΐν μου;»—Όχι, δέ γίνεται. «Να σας κάνω μιá άλλη πρόταση. Έχω από τό κράτος λαμβάνειν 1500 λίρες και χρεωστώ μονάχα 1200. Να σας χαρίσω τή διαφορά των 300 λιρών, με γεια σας με χαρά σας. Άφήστε με μόνο ήσυχον.»

—Δέ γίνεται. Θα πληρώσης τή δόσι και τό λαβεΐν σου από τό Κράτος θα τό πάρης άργότερα. Οι δουλειές αυτές οι δύο είναι ξεχωριστές. Αν δεν πληρώσης τή δόσι, ο Ταμίας θα κάνει κατάσχεσι στο σκάφος.

Και ο δόστοχος, τραβάει τά μαλλιά του, βλαστημάει την τύχη του που τόν έμπλεξε με τό ντοβλέτι, και μέσα στήν άπελπισία του φοβρίζε ότι θα τραδύξη για την Άλβανία, ή την Βουλγαρία. Έκεί μπορεί να μην είναι χειρότερα...

Θέμα 2).—Ο Πρόεδρος των λιμενεργατών γύρισε με μία μεγάλη έπιτυχία στήν τσέπη του. Με μία διαταγή αύξήσεως των τιμολογίων κατά 15 %. Η αύξησης όμως είναι άναδρομική από 1ης Σεπτεμβρίου. Αυτό δίδει δικαιώμα στο σωματείο των λιμενεργατών, όσες δουλειές έγιναν από 1ης Σεπτεμβρίου, για όσο έμπόρευμα πέρασε από τό λιμάνι, από την ήμερομηνία εκείνη—είτε σάν εισερχόμενο, είτε σάν έξερχόμενο—να κόψουν συμπληρωματικά τιμολόγια κατά 15 % και αυτό τό 15 % είναι άπαιτητό, θα τό εισπράξουν οι λιμενεργά-

ται με τη βοήθεια του Κράτους. Μαθαίνω δε ότι το σωματείο έχει κόψει εκατοντάδες εντάλματα.

Αλλά, ο κόσμος που πούλησε και αγόρασε, έκαμε, το λογαριασμό του με τα ισχύοντα δικαιώματα λιμενεργατών. Οι συναλλαγές έχουν πραγματοποιηθῇ. Όταν ο έμπορος πουλά, παρουσιάζει χαρτιά του κόστους του στην Άγορανομία και η Άγορανομία κανονίζει την τιμή της πωλήσεως βάσει αυτών των εφόδων που έγιναν. Τώρα, ποιός θα πληρώσει τη νύφη, και γιατί θα ζημιωθῇ, αφού, όταν πουλούσε η αγορά, έκαμε άλλους λογαριασμούς του ο τυχερός Έλληνας;

Πως ήμπορεί να είπω θῇ αὐτὸ Κράτος, Κράτος Δικαίου;!

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Πολύς έσχάτως έγινε θόρυβος επί του θέματος της γενικής Κωδικοποιήσεως της Νομοθεσίας. Την πατρότητα της έναρξεως της έφαρμογής της, διεξεδίκησαν από τον Πρωθυπουργόν οι ύπουργοί κ. κ. Παπαγιάννης, Εὐταξίας και άλλοι.

Πρός μη κακοφανισμόν όλων σημειούμεν ότι η μὴ πατρότης της Ιδέας ήν διὰ του Τριβωνιανού εφήρμοσεν ο Αὐτοκράτωρ Ιουστινιανός δὲν εἶναι τῶν Ρωμαίων ἀλλ' ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀρχαίους Ἀθηναίους οἵτινες ὡς θεσμόν ἐκ τῶν κυρίων εἶχον καταστήσει τὴν γενικὴν τῶν νόμων κατ' ἔτος Κωδικοποίησιν ὡς διασώζει ὁ *Αἰσχίνης* εἰς τὸν κατὰ Κτησιφώντος λόγον χωρίον 38 τὸ ὁποῖον ἔχει οὕτω :

«μηδ' ὅμως (Ἀθηναῖοι) ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίνετε, οὔτε ἡμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ τὴν Δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαροήδην προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ Δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκρίβως ἐξετάσαντας καὶ σκεψάμενους, εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος ἐτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ που εἰσι νόμοι πλείους ἐνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἐκάστης πράξεως».

Κατὰ τὰ νεώτερα ἔτη πολλοὶ ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐγένοντο ἀπόπειραι ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ, ἡ τε-

λευταία δὲ ἦτο ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. *Ταλιαδούρου ἀρξαμένη* τὸν Νοέμβριον 1934 ἡ διὰ τῆς ἐγκυκλίου τῆς 30/11/1934 τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς παραγγελθεῖσα, πλὴν μὴ ἀποπερατωθεῖσα, διαλυθεισῶν τῶν συγκροτηθεισῶν ἐπιτροπῶν λόγῳ τῶν ἐπελθόντων πολιτικῶν γεγονότων τοῦ 1935.

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Οἱ ἀρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι Ὑπουργοὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ Νομοθετικὴν ἐξουσιοδοτήσιν, καλοῦνται νὰ θέσουν διὰ Διατάγματος κατ' ἰδίαν κανόνας ρυθμίζοντας τὰς σχέσεις ἐνοικιαστῶν καὶ ιδιοκτητῶν, ἐπιβάλλεται ν' ἀπασχοληθοῦν αὐτοπροσώπως καὶ νὰ σκεφθοῦν σοβαρῶς ἐπὶ τῶν λύσεων τῶν κατ' ἰδίαν θεμάτων τὰς ὁποίας προέκρινε εἰς τὸ συνταχθὲν σχέδιον ἡ ἐκπονήσασα τοῦτο ἐπιτροπή, ὅπερ ἔχει ἀπλῶς γνωμοδοτικὴν ἀξίαν.

Ἡ διὰ νόμου ἐξουσιοδότησις τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν (Ὑπουργοὺς) ὅπως ἐντὸς τῶν ἐξουσιοδοτικῶν ὁρίων τοῦ νόμου, θέσουν κατ' ἰδίαν κανόνας ρυθμιστικούς τῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν, μόνον ἐὰν ἀσκήται μετὰ μεγίστης περισκέψεως, καὶ ἐντὸς τοῦ πνεύματος τοῦ τίθαι ἐπ' αὐτῶν τὸν ὅργανον (ἡ Βουλὴ) ἐὰν ἔδωκεν αὐτὸ τοὺς κατ' ἰδίαν κανόνας εἶναι ἐπιτροπή. Ἄλλως ἡ τοιαύτη νομοθέτης μεταπίπτει εἰς αὐθαίρεσίαν.

Συνεπῶς δὲν θὰ πρέπει εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν κατ' ἰδίαν περιπτώσεων νὰ ἐξαισθηθῶμεν αἱ λύσεις ὅπως ἐγένετο διὰ τῶν προηγουμένων Β. Διαταγμάτων, καὶ τοῦ σχεδίου τῆς συσταθείσης ἤδη Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ νὰ τίθενται γενικοὶ κανόνες ἐπὶ τῶν εἰδικῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνοικιοστασιακῆς προστασίας, λόγῳ τῶν γνωστῶν λόγων ἔχει δημιουργήσει, ὅπως τοῦτο γίνεται καὶ εἰς ἄλλα κράτη καὶ δὴ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὰς διαφορὰς ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν περιπτώσεων θὰ τὰς ἐπιλύσουν τὰ δικαστήρια καὶ ὄχι τὸ περὶ ἐνοικιοστασίου Διάταγμα, ὡς ὑπολαμβάνουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ ἀτομικὰς τῶν περιπτώσεις κατακλύσαντες τὴν Ἐπιτροπὴν

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΜΙΑ «ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ»

Ἐπειδὴ πολὺς ὁ λόγος περὶ τῶν ἄθλων ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἐξωτερικῶν μας ζητημάτων, σημειούμεν καὶ ἓνα ἄλλον ὁ ὁποῖος ἐὰν παρήλθεν ἀπαράτηρος ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελεῖ ἐν τούτοις ἀντικείμενον διασκεδαστι-

μὲ ὑπομνήματα καὶ παρασεύραντες αὐτὴν, εἰς τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνάγεται εἰς τὴν δικαστικὴν καὶ ὄχι δὲ νομοθετικὴν λειτουργίαν καὶ ἀρμοδιότητα.

Ἀντὶ τοῦ πολυσελίδου, περιπτωσιολογικοῦ καὶ φωτογραφικοῦ περὶ ἐνοικιοστασίου σχεδίου Διατάγματος τοῦ ἐκπονηθέντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Νομοθετικὴ ἐξ ὑπουργῶν Ἐπιτροπή, θὰ πρέπει νὰ θέσῃ νόμον σύντομον περιέχοντα τὰς προκρινόμενας γενικὰς καὶ ἐξ ἀντικειμένου ρυθμίσεις.

Ἄλλως τὸ κατασκευάσμα τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀποτελεῖ ἀφορμὴν κοινῶν κούσάλλου.

ΠΕΡΙ ΛΥΣΣΗΣ

Ἡδῆ ἦσαν σημαντικῶς τὰ κρούσματα λύσεως μεταξὺ τῶν κυνῶν τῆς Πρωτευσούσης. Δὲν γνωρίζομεν τὴν αἰτίαν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐπιδημίας. Πάντως ἡ Κυβέρνησις κεραυνοβόλως τῶντι ἀνήγγειλεν ἐν προκειμένῳ. Διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ κακὸν καὶ πρὸς προστασίαν τῶν φιλησύχων πολιτῶν... ἀπεφάσεις νὰ φορολογῇ τοὺς κατόχους κυνῶν!

Καὶ τὰ μὲν συμπαθῇ ταῦτα ζῶα θὰ ὑπερφανευθῶνται εἰς τὸ βάθος τῆς συνειδήσεώς των ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἰσοκύβητον τοῦ Προϋπολογισμοῦ μας. Τὸ θέμα δμως, ἀθελήτως μᾶς φέρει εἰς τὴν μνήμην τὴν περίφημον ἀντιδικίαν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν τύπον περὶ τοῦ ἐὰν ἐπέβαλεν ἢ ὄχι κατὰ τὴν Ὑπουργίαν τοῦ νέας φορολογίας. Καὶ οἱ μὲν κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι γνωρίζουν ἀπὸ τὸ ἴδιον αὐτῶν θαλάντων κατὰ πόσον αἱ βεβαιώσεις τοῦ τέως Ὑπουργοῦ ἦσαν ἀληθεῖς καὶ πρό παντός ἐἰληκρινεῖς. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγῃ τις ὅτι δὲν ἐπέβαλε νέαν «φορολογίαν» ἢ ὅτι δὲν βέβαιωσε τοὺς συντελεστὰς τῶν ὑπαρχουσῶν, διὰ νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν βάνουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ ἀτομικὰς τῶν περιπτώσεων κατακλύσαντες τὴν Ἐπιτροπὴν

(εἰσφορῶν, ἀναδρομικῶν ἐπιβαρύνσεων, αὐξήσεως δασμῶν κλπ.) ἐπεβάρυνεν αὐτὰς οὐσιαστικῶς περισσότερον. Καὶ δύναται πᾶς τις νὰ κρίνῃ ὄχι μόνον τὴν σοβαρότητα ἀλλὰ καὶ τὴν εἰλικρίνειαν ἐνός Ἑλλήνος τέως Ὑπουργοῦ, διὰ τὴν καταφύγῃ εἰς τοιαύτης ποιότητος δικολαβικὰς ἀντιδιαστολὰς μεταξὺ νέας φορολογίας καὶ νέας ἐπιβαρύνσεως διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν δράσιν του ἐν τῇ Ὑπουργίᾳ Οἰκονομικῶν!

Τὴν ἰδίαν ἀξίαν εἶχε καὶ ἡ βεβαίωσις του ὅτι ἐν τῇ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνακουφίσεως τῶν φορολογουμένων, «ἐνεθάρρυνεν προσωρινῶς τὸν θεσμόν τοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ φορολογουμένου καὶ φορολαγόμενου, «θεσμόν δατις ἀπέδωκε ἀποτελέσματα λαμπρά».

Διότι τὰ «λαμπρά» αὐτὰ ἀποτελέσματα συνίστανται ὡς γνωστὸν εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλωνται φανταστικὰ ποσὰ ὀφειλομένων φόρων, νὰ προσέρχεται ὁ ἐνδιαφερόμενος πρὸς «συμβιβασμόν» καὶ νὰ ἔχῃ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὰς φορολογικὰς ὑπηρεσίας τὸ δίλημμα: ἢ δέχεσθε αὐτὸ τὸ ποσὸν τοῦ συμβιβασμοῦ, ἢ προσφύγετε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐνοστάσεων! (ὅπου ἡ ἀπορρίψις εἶναι βεβηλία). Ὁ κ. τέως Ὑπουργός δὲν ἤδυνάτο νὰ μὴ γνωρίσῃ ὅτι αὐτὴ ἡ πρακτικὴ δὲν ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν ἀποδοτέαν εἰς τὴν στριφνότητα ἐνός ἢ δύο ἐφόρων· ἀλλὰ σὺς τὴν καὶ μάλιστα σύστημα τὸ ὁποῖον οἱ κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν ἐντιμότεται καὶ εὐσυνείδητοι ἐφόριοι ὑπάλληλοι - αὐτοὶ εἶναι τὸ δράμα! - ἐφαρμόζουν ἐν τῇ εἰλικρινεῖ ἐφέσει των νὰ εἰσπράξουν περισσότερα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ὅφειλον μὲν νὰ ἐξάρωμεν δμως ὅτι ἐν τῷ «φορολογικῷ σάμαθι» του, ὁ τέως Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν εἶχε λησιμονήσῃ νὰ προστασῇ τοὺς πολίτας... ἀπὸ τοῦς λυσσῶντας κυνῶν! Καὶ αὐτὸ τὸ κενὸν ἀπεφάσεις φαίνεται τώρα νὰ καλύψῃ ἡ Κυβέρνησις.

Εἶναι νὰ μὴ διαρωτῇται τις περὶ τίνος τάξεως μερίμνα του καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ συνόλου λύσεως πρόκειται; τῶν κυνῶν ἢ φορολογικῆς δικαιοσύνης, διὰ νὰ ἄλλων μεθόδων ἀλλοῦται;

κῶν ὅσον καὶ αὐστηρῶν σχολίων μεταξύ τοῦ ξένου διπλωματικοῦ κόσμου! τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν «*Λευκὴν Βίβλον*» ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

Ἡ βίβλος αὕτη εἶχεν, ὡς ὑποθέτομεν, κυρίαν ἀποστολὴν νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ξένους ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν προκειμένῳ ἀπόψεων καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἐν Ν. Ὑόρκῃ προσπάθειάς τῆς ἀντιπροσωπείας μας. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία μας συναντήσασα ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν συνεζητήθη ἡ ἐγγραφὴ τῆς προσφυγῆς μας (Σεβρίου π. ἔ.) τὴν ἔντονον ἀντίρρησην πλείστων ξένων ἀντιπροσώπων, ὅτι διὰ τοῦ αἰτήματός μας ἐπιδιώκετο ἡ μεταξύ τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ Μεσογείῳ τοῦ δημιουργηθέντος διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης μεταβολή, τὴν ὁποίαν ὁ Ο.Η.Ε. ἦτο πάντι ἀναρμόδιος νὰ ἀποφασίσῃ, ἐνετόπισε τὰ ἐπιχειρήματά της εὐθὺς ἀμέσως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Δὲν ζητοῦμεν - ἔλεγεν εἰς ὅλους τοὺς τόνους καὶ τὰς γλώσσας ἡ ἀντιπροσωπεία μας - μετὰ βολὴν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης οὐτὲ Ἐν ὧσιν ὅ,τι ζητοῦμεν εἶναι ἀπλῶς τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως! Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐτοδιαθέσεως, τὸ αἶτημά μας ἦτο προφανῶς ἀδιάσειστον.

Ἐνῶ ὅμως αὐτὰ ἐλέγοντο ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ τέλους Σεβρίου π.ἔ. καὶ ἐπέκεινα, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκυκλοφόρει τὸν Νοέμβριον μίαν «*Λευκὴν Βίβλον*» τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀφιερῶτο εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀντλεῖ τὰ ἐπιχειρήματά της... ἀπὸ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης!!

«Πᾶν ὅ,τι ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ - γράφεται εἰς τὴν σελ. 37 τῆς βίβλου - συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἀνέλαβεν ἐκ τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης». Εἰς τὴν σελ. 39 ἐπαναλαμβάνεται: ἡ Ἑλλὰς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 τῆς Λωζάνης». Εἰς τὴν σελ. 40 ἐπίσης: «Τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐκπηγάζουν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἡ Μ. Βρεταννία ἀνέλαβε ἐκ τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης! Εἰς τὴν σελ. 45 ἐπίσης: «Πᾶν ὅ,τι ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἄρθρου 16 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, τὸ ὁποῖον ἡ Μ. Βρεταννία ἀρνεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ. Καὶ οὕτω καθεξῆς! Φαντάζεται ὁ καθείς τί ἐσκέφθη οἷοσδήποτε ξένος ἐχθρὸς ἢ φίλος μελετῶν τὴν «ἀρμονικὴν» αὐτὴν ἐπιχειρηματολογίαν μεταξύ Ν. Ὑόρκης καὶ Ἀθηνῶν! Δὲν εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον τὸ ὅτι ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον - καὶ ἔχομεν πάντα λόγον νὰ τὸ πιστεύωμεν - *ἐξηγήθη τῇ* καὶ Ν. Ὑόρκης νὰ *ἀποσυρθῇ ἀμέσως* τῆς κυκλοφορίας ἡ ἀτυχὴς βίβλος!

Τώρα τί λέγει ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης καὶ τὸ ἄρθρον 16 αὐτῆς, εἶναι ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἰσέλθωμεν. Μία μόνη πτυχὴ τῆς ἀναπτυσσομένης ἐν τῇ βίβλῳ σχετικῆς ἐπιχειρηματολογίας ἀξίζει νὰ ἀναφερθῇ διότι δίδει καθαρὰν τὴν εἰκόνα τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ ἄθλου

καὶ τῶν συντακτῶν του. Ἀντικρούοντες τὸ ἐξ ἀντιδιαστολῆς βρεταννικὸν ἐπιχείρημα καθ' ὃ ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης δὲν ἐδημιούργησε δικαιώματα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος δεδομένου ὅτι τὸ μὲν ἄρθρον 20 αὐτῆς προβλέπει τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προσαρτήσεως τῆς ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὑπέγραψε τὴν συνθήκην χωρὶς οὐδεμίαν ἐπιφύλαξιν νὰ διατυπώσῃ, ἐνῶ ἀντιθέτως προκειμένου περὶ Δωδεκανήσου εἶχε διατυπώσῃ Ἑλληνικὴ ἐπιφύλαξις, οἱ συντάκται τῆς βίβλου, βεβαιοῦν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ὑποβάλλῃ ἐπιφύλαξιν προκειμένου περὶ Δωδεκανήσου.

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ διασκέψει τῆς Λωζάνης κ. κ. Βενιζέλος καὶ Κακλαμάνος - γράφεται ἐν σελ. 44 τῆς βίβλου - ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην καὶ τὴν τελικὴν πράξιν *χωρὶς οἰανδήποτε ἐπιφύλαξιν νὰ διατυπώσουν* (αἱ τελευταῖαι λέξεις ὑπογραμμισμέναι ἐν τῇ βίβλῳ). Οὕτε ὑπῆρξεν ἀνάγκη νὰ τὸ πράξουν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἰταλίαν δεδομένου ὅτι κλπ. κλπ.»

Ἀσχέτως τῶν συμπερασμάτων εἰς ἃ λογικῶς ἄγει ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ γεγονότος τῆς διατυπώσεως ἐπιφυλάξεων διὰ τὴν Δωδεκάνησον, τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀκριβές. Διότι ἂν δὲν εἶναι ὅχι μόνον ἡ ὅλη ἐπιχειρηματολογία τῆς βίβλου καταρρίπτεται, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα κριτὴν, τὸ ὅλον κείμενον χάνει τὴν σοβαρότητά του - διὰ νὰ μὴ εἰπώμεν τί χεῖρον!

Ἀτυχῶς ὅμως οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα! Διότι εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς διδοντας ἐξετάσεις εἰσόδου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1923 εἶχεν ὑποβληθῇ πρὸς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάνης τὸ ἱστορικὸν τῶντι ἐγγραφον ὑπ' ἀριθ. 1041 τῆς Ἑλλην. ἀντιπροσωπείας διὰ τοῦ ὁποῦ *ἐπεφυλάσσοντο ρητῶς τὰ ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου δικαιώματα μας*. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἐπιφυλάξεως ἐστηρίξαμεν ἑκτοτε τὰ ἐκ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης δικαιώματά μας ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου, δεδομένου ὅτι τὸ ἄρθρ. 15 τῆς συνθήκης τὰ ἐξεχώρει εἰς τὴν Ἰταλίαν. Σημαντικαὶ μυστικαὶ συνομιλίας ἔλαβον μετέπειτα ἐπανειλημμένως (τῷ 1924 τῷ 1926 κ. ὁ κ.) χώραν ἐπὶ τῇ βάσει ἀκριβῶς τῆς ἐπιφυλάξεως αὐτῆς. Καὶ ὅμως οἱ συντάκται τῆς «βίβλου» διαβεβαίουν μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὅτι δὲν ὑπάρχει!

Καὶ τὸ ζήτημα προβάλλει! Τί συμβαίνει;

Ἐπικρατεῖ πράγματι τὸσον παχυλὴ ἄγνοια ἐκ μέρους τῶν κατεχόντων σήμερον τὰς ἀρμοδίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διπλωματικῇ ἀνωτάτας θέσεις; καὶ δὲν ὑπῆρξε κανεὶς ἀνώτερος αὐτῶν διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὰ γραφόμενά των καὶ ἀποτρέψῃ τοιοῦτου εἶδους γελοιοποιήσιν τοῦ κύρους τοῦ Κράτους; Διότι ἐπὶ τέλους ὅταν συντάσσονται τὸσον σοβαρὰ κείμενα ὡς μιὰ διπλωματικὴ βίβλος, «ὕπευθυνος συντάκτης» δὲν εἶναι ὁ οἷοσδήποτε ἀρχάριος δικολάβος ὁ ὁποῖος τὴν συνέταξε ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἡ μήπως συνέβη κατὰ ἄλλο; ἐν ἐπιγνώσει δηλ. τῆς - γνωστῆς εἰς τοὺς πάντας Ἑλληνικῆς ἐπιφυλάξεως διὰ τὰ Δωδεκάνησα - διαβεβαιώθη τὸ ἐναντίον,

απλώς κοί μόνον διὰ νὰ «κατασκευάσωμεν» μίαν ἐντυπωσιακὴν νομικὴν ἐπιχειρηματολογίαν...καὶ νὰ γελάσωμεν τοὺς «κουτόφραγκους».

Δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς τί ἐκ τῶν δύο συμβαίνει. Ὅ,τι καὶ ἂν συμβαίνει ὅμως, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει χωρὶς ἀναβολὴν εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς συντάκτας τῆς βίβλου εἰς τὰ μαθητικά θρανία εἰς δὲ τὴν δευτέραν νὰ ἐγκλείσῃ αὐτοὺς εἰς κλωβὸν ὡς ἐπικινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Διότι τίποτε δὲν ζημιώνει περισσότερο τὸ διεθνὲς κύρος τῆς χώρας ἀπὸ τοιούτου εἴδους «κόλπα» συνήθη ὅμως εἰς τὴν ὑπαίθριον ἀγορὰν ταπήτων τῶν πόλεων τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, ὅχι ὅμως ἐκεῖ ὅπου ὑποτίθεται διὰ πρέπει νὰ ἐπικρατῇ αὐστηρῶς ἡ σοβαρότης καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Θὰ ἔπρεπε πρὸ παντὸς νὰ καλέσῃ τὸν ἴδιον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ ὁποῖος ὑπετίθετο ὅτι προκειμένου περὶ τόσον σοβαροῦ ἐγγράφου τὸ εἶχεν ὁ ἴδιος ἐλέγξῃ διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.... Ἀλλ' ἐδῶ ἴσως ζητοῦμεν πάρα πολλὰ.....

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ

ΣΠΕΙΡΟΜΕΝ ΑΝΕΜΟΥΣ.....

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ἄγνωστον ἐκ ποίων ὁρμώμενος προϋποθέσεων, ἐπιζητεῖ διὰ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος προτάσεώς του τὴν ὁποῖαν διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἡ μέλουσα νὰ ἐκλεγῇ Βουλὴ εἶναι Ἀναθεωρητικὴ τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

Διὰ νὰ καταστῇ δὲ τοιαύτη, ἡ μέλουσα Βουλὴ, ἐξεδήλωσε, διὰ τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς 20 τρέχοντος ἀνακοινώσεων, τὴν πρόθεσιν τοῦ αὐτοῦ μὲν νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 108 τοῦ Συντάγματος δύο τροπολογίας, ὅπως δὲ εἶναι φυσικὸν ὅσας ἄλλας ἐπιθυμοῦν τὰ μέλη καὶ τὰ κόμματα τῆς παρούσης Βουλῆς.

Καὶ διὰ μὲν τὴν τροπολογίαν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ψηφίσματος ΚΗ]1949 Ἐπιτροπὴ, ἡ κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς συντάξασα τὸ Σύνταγμα τῆς 23]12]1949 ὅπερ ἀπεδέχθη ἡ Βουλὴ τοῦ 1952 κατόπιν ἀποφάσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου (15]5]1950 καὶ 28]7]1951), δὲν περιέλαβε εἰς τὸ ἀρθρ. 68 διάταξιν καθ' ἣν ὁ ψηφισόμενος ἐκλογικὸς νόμος θὰ ἰσχύῃ διὰ τὰς μεταποροσεχεῖς ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεώς του ἐκλογάς. Τοῦτο φαίνεται νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς τοῦ κ. Παπανδρέου ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι τοιαύτη διάταξις εἶχεν γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὴν καταρτίσασαν τὸ Σύνταγμα Ἐπιτροπὴν «καὶ περιέργως δὲν περιελήφθη εἰς τὸ ἰσχύον».

Ἐπὶ τοῦ θέματος ἔχουν λεχθῇ πολλὰ καὶ ἔχει ἐξαντλητικῶς συζητηθῇ τοῦτο εἰς τὴν πρώτην Συνεδριὰν Ἐπιτροπῆν τῆς Βουλῆς τοῦ 1946, τὸ σχέδιον ὅμως τῆς ὁποίας δὲν ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Συνεδριᾶς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετείχε διὰ τοῦ κόμματός του ὁ κ. Γ. Παπανδρέου.

Ἡ δευτέρα ὅμως τῶν προτάσεων του, περὶ ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος, μᾶς ἐμβάλλει εἰς πολλὰς σκέψεις. Ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι διὰ τῆς προτάσεως παρουν-

σιάζεται παρὰμορφωμένος ὁ εἰς ὃν ἀναφέρεται θεσμὸς τοῦ κεφαλ. VI (ἀρθρ. 63 καὶ ἐπομ.) τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος περὶ Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι τὸ Σύνταγμα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν νικητῶν συμμάχων εἰς ἡττηθεῖσαν χώραν ἐστερημένην ἄλλως τε πραγματικῆς κοινοβουλευτικῆς παραδόσεως, δι' ἣν καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἡ μορφή ἡ ὁποία ἐπέτρεπε εἰς τοὺς νικητὰς νὰ διατηροῦν Κυβέρνησιν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀρεσκείας τῶν, μὲ οἷον εἰς κοινοβουλευτικὴν μορφήν, πλὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν, καὶ τὴν μορφήν ἣν ἔχει προσλάβῃ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν ὑπερκατονταετῇ ἀσκήσιν του ὁ Κοινοβουλευτισμὸς.

Τὰ σχετικὰ ἀρθρα τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος διαλαμβάνουν ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκλέγεται ἀνευ προεισαγωγικῆς συζητήσεως, ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐὰν ὁ προταθεὶς Πρόεδρος, δὲν ἐκλεγῇ, ἡ Βουλὴ δύναται εἰς τὸ διάστημα τῶν ἐπομένων 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ψηφοφορίας νὰ ἐκλέξῃ τὸν Πρωθυπουργὸν μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς. Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ τοιαύτη πλειοψηφία ἐπακολουθεῖ ψηφοφορία καθ' ἣν ἐκλέγεται ὁ σχετικῶς πλειοψηφίας (ἀρθρ. 63 παρ. 2, 3, 4) (κατὰ τὰ ἐπὶ Σωματείων ἰσχύοντα !!) τοῦ Προέδρου δικαιουμένου ἢ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν τούτου ἢ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐρωτᾶται κατὰ τίνα τρόπον, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μὴ «διαταράσσεται ἡ Κυβερνητικὴ σταθερότης», θὰ θεωρηθῇ διατηρουμένη ἡ μορφή τοῦ πολιτεύματός μας ὡς Βασιλευμένης Δημοκρατίας διὰ τῆς εισαγωγῆς τῆς προτεινομένης τροπολογίας, ἀπαράδεκτον ἄλλως ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀρθρ. 108 τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὴν ἀναθεωρήσιν διατάξεων αἱ ὁποῖαι καθορίζουν τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος;

Ἀλλὰ τὸ θέμα παρουσιάζει καὶ ἄλλας ἐπὶ σοβαρωτέρας πλευρὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ προνόμια τοῦ Στέμματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ θεμελιώδη χαρακτηριστικά τοῦ Συντάγματος ἀσχετὴ σημαντικὴν συμβολὴν διὰ τῆς προτάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, καὶ διορισμοῦ τῶν Ὑπουργῶν (ἀρθρ. 31) ὑποδείξεως ἐγκρινομένης, φυσικά, ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΑΙ ΕΝΟΠΛΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Διακεκριμένος ἀνώτατος στρατιωτικὸς ἐ. ἀ. μᾶς γράφει ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος τὰ ἀκόλουθα ἄμεσα εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Εἰς τὸν τομέα τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων ἄξια μνηείας καὶ σχολίων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος γεγονότα τοῦ 1954 εἶναι τὰ ἐπόμενα:

- Ἡ μείωσις τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς.
- Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολεμικῶν ὑφυπουργῶν.
- Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ αὐτεπ' γγέλτου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν συμπληρωσάντων ὀκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς βαθμοὺς Ταξίαρχου Ὑποστρατήγου καὶ Ἀντιστρατήγου.

Α') Ἡ μείωσις τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς πρὸς ἐπίτευξιν οικονομικῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἄλλων σοβαρῶν ἀναγκῶν καὶ ἰδίως πρὸς χρηματοδότησιν τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἥτο αἷτημα ὑπουργῶν τῶν κυβερνήσεων τοῦ Κέντρου ὡς καὶ πολιτικῶν τινῶν τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς σημερινῆς Βουλῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συ-

ναγεροῦ ἀρχικῶς ἀντετίθετο κατηγορηματικῶς εἰς πᾶσαν σχετικὴν συζήτησιν, ἡναγκάσθη ὅμως τελικῶς ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως νὰ προβῇ κατὰ τὸ 1954 εἰς μίαν πρώτην μείωσιν τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς κατὰ 30.000 περίπου ἀνδρας. Ἀντιμετώπιζε δὲ καὶ δευτέραν τοιαύτην ἴσου περίπου ἀριθμοῦ κατὰ τὸ 1955. Ἡ μείωσις ὅμως αὕτη ἀνεστάλη προσωρινῶς κατόπιν τῆς χορηγηθείσης ὑπὸ Η. Π. τῆς Ἀμερικῆς προσθέτου οἰκονομικῆς στρατ. βοηθείας ἐκ 10 ἑκατομμ. δολλαρίων διὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1954 - 55.

Αἱ ἐπὶ τοῦ προκείμενου ἀμερόληπτοι ἀτόψεις μας δύνανται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς:

Τὸ ὕψος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ μετὰ τὴν προαναφερθεῖσαν μείωσιν τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς ἐξακολουθεῖ ἀναμφισβητήτως νὰ εἶναι λίαν ὑψηλὸν καὶ δυσβάστακτον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας μόνης.

Τοῦτο ἔχει ἀναγνωρισθῇ ὅχι μόνον ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Συμμαχικῆς πλευρᾶς. Εἶναι ὅθεν ὀρθή, λογικὴ καὶ συμφέρουσα κάθε προσπάθεια ὅπως τὸ ὕψος τῶν στρατ. δαπανῶν περιορισθῇ ἐντὸς ὁρίων ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς συμμαχικὰς υποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλους τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. καὶ τῶν λοιπῶν συμμάχων οἰκονομικῆς βοηθείας. Οἰκονομίαι δὲ καὶ μάλιστα σοβαραί, εἰς τὸν τομέα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅχι μόνον διὰ περαιτέρω μειώσεως τῆς ἀριθμητικῆς αὐτῶν δυνάμεως ἀλλὰ καὶ διὰ καταλλήλου ἀναδιαρθρώσεως τῆς ὁργανώσεως τῶν διαφορῶν κλάδων Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Β) Ὁ ὑπὸ τοῦ νέου νόμου περὶ ἀναδιαρθρώσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενόμενος περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολεμικῶν ὑφυπουργῶν ἀπὸ τρεῖς εἰς ἓνα, ἔχει ἐντυπωσιακὸν μόνον χαρακτῆρα, ἀφ' ἐνὸς μὲν διότι διὰ τοῦ ἰδίου νόμου προστεθῆσαν περισσότεροι ὑφυπουργοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ ὑπουργεῖα, οὕτως ὥστε ὁ συνολικὸς νέος ἀριθμὸς ὑφυπουργῶν νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ προηγουμένου, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολεμικῶν ὑφυπουργῶν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τῆς καταλλήλου ἀναδιαρθρώσεως, συμπτύξεως καὶ συγχωνεύσεως τῶν ὁμοειδῶν ὑπηρεσιῶν τῶν τριῶν κλάδων Ἑθνικῆς Ἀμύνης πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομικῶν ἢ ἔστω ἀποτελεσματικωτέρας λειτουργίας καὶ περιορισμοῦ τῆς γραφειοκρατίας.

Γ) Περὶ τὰ τέλη Νοβρίου τοῦ 1954 ἐγένετο ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1947 ὑφισταμένου νόμου περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ ξηρᾶς συμπληρωσάντων ὀκτὼ ἐτῶν συνολικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς βαθμοὺς Ταξίαρχου, Ὑποστρατήγου καὶ Ἀντιστρατήγου. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ταυτόχρονον ὁμαδικὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας ὅλων τῶν στελεχῶν τῆς ἀνωτάτης ἡγεσίας τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς, ἀνεξαρτήτως τῆς σωματικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος ἐκάστου καὶ ἀρκετὰ ἔτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας (62 ἐτῶν διὰ τοὺς ἀντιστρατήγους) τοῦ

προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ βασικοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ νόμος περὶ ὀκταετίας, ὅστις ἀπεστράτευσεν κατὰ τὸ 1954 ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς ἄνευ διακρίσεως ἱκανῶν καὶ μὴ, χρησίμων καὶ μὴ, ἰδίως ἄνευ ἀντικειμενικῶν καὶ ἐθνικῶν κριτηρίων. Εἶναι καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγεροῦ, ἥτις κατὰ τὴν διετίαν πρὸς κυβερνᾶ, προσέβη εἰς ὁμαδικὰς καὶ κατὰ κύματα ἀποστρατείας καὶ προαγωγὰς οὐχὶ βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει κομματικῶν τοιοῦτων. Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ὁμαδικὴ ἀποστρατεία πολλῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ἀρίστων κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, μὲ μακροχρόνιον πολεμικὴν καὶ ἐπιτελικὴν πεῖραν καὶ ἡ κατὰ προτίμησιν προαγωγή καὶ προώθησις, εἰς τὰς κενωθείσας διὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποστρατειῶν ἡγετικὰς θέσεις τοῦ στρατεύματος τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες εἶχον ἀναμιχθῇ εἰς τὸ ἀποτυχὸν κίνημα τῆς 31ης Μαΐου 1952;

Ποῖον σοβαρὸν γεγονὸς ἐμεσολάβησεν ὥστε ὁ Στρατάρχης γενόμενος Πρωθυπουργὸς νὰ ἀνταμείβῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως τοὺς κινήματις ἀξιωματικούς, τοὺς ὁποίους τὴν ἐπομένην τοῦ ἀποτυχόντος κινήματος εἶχεν ἀποκηρύξει ὡς ἀρχιστράτηγος χαρακτηρίσας τὴν πρᾶξιν των ὡς μεγάλο κακὸ ἐναντίον τῆς Πατρίδος, ἐναντίον τοῦ Βασιλέως καὶ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του;

Τὰ φαινόμενα αὐτὰ εἶναι λυπηρὰ καὶ ἀνησυχητικὰ διὰ τὸ μέλλον. Ἀποστρατεῖαι καὶ προαγωγὰι βάσει ἑξωεπαγγελματικῶν κριτηρίων ὑπενθυμίζουν παλαιότερας ὅχι ἱκανοποιητικὰς καταστάσεις τοῦ στρατεύματος. Ἡ δὲ τυφλὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ ὀκταετίας θὰ ἐπιδεινώσῃ τὸ κακόν. Εἶναι γνωστὸν πόσον δύσκολος εἶναι ὁ καταρτισμὸς στελεχῶν ἱκανῶν νὰ καταλάβουν ἐπαξίως τὰς ἀνωτάτας ἡγετικὰς θέσεις τοῦ Στρατοῦ ὡς ἐπίσης καὶ πόσον μικρὸν εἶναι τὸ ποσοστὸν τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο στελεχῶν ἐκάστης ὁμάδος. Δὲν συμφέρει ἐπομένως ἡ πρόωρος ἀπομάκρυνσις τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ τῶν κατὰ κοινὴν ἐκτίμησιν ἱκανῶν ἀνωτάτων στελεχῶν. Ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καταλληλότητα τῶν προωθουμένων εἰς τὴν ἀνωτάτην ἡγεσίαν στελεχῶν, δὲν συμφοροῦμεν οὔτε διὰ τὰς γενομένας προαγωγὰς καὶ ἀποστρατείας μὲ ἑξωεπαγγελματικὰ κριτήρια, οὔτε μὲ τὸν τυφλὸν διὰ τοῦ νόμου συχνὸν ἀποκεφαλισμὸν τῆς ἡγεσίας τοῦ στρατεύματος, ἀνεξαρτήτως τῶν προσόντων καὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἀποστρατευομένων.

Νομίζομεν ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ Ἑθνους ἡ στρατιωτικὴ ἐν γένει πολιτικὴ θὰ πρέπη νὰ καταστῇ ὅπως ἄλλως τε καὶ ἡ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ, διακομματικὴ (μεταξὺ τῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων) καὶ ὅχι μονοκομματικὴ καὶ προτείνομεν ὅπως ἐπανελθῇ τὸ καθεστὼς τῆς ἀποστρατείας τῶν κατὰ γενικὴν παραδοχὴν, ἱκανῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, μόνον κατόπιν συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προαγωγῶν καθοριζομένων ὁρίων ἡλικίας.

Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς προωθήσεως τῶν ἱκανῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, οὔτε εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἀνανέωσιν καὶ βελ-

τίωσιν τῶν στελεχῶν, διότι οἱ κείμενοι ὀργανικοὶ νόμοι προβλέπουν ἀντικειμε-
νικὸν τρόπον βαθμιαίας ἐξόδου τῶν μὴ ἱκανῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς κατωτέρας
ἀκόμη βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας καὶ πρὶν γίνουν ἀνώτατοι. Ἐὰν ἐφαρμόζονται
αὐστηρῶς οἱ κείμενοι νόμοι δὲν δικαιολογεῖται ἡ προώθησις εἰς ἀνωτάτας βαθ-
μίδας ἀξιωματικῶν μὴ ἱκανῶν. Ἡ ἐπιλογή τέλους τῶν ἀναγκαιούντων 3^ο 4 ἀνω-
τάτων ἀξιωματικῶν διὰ τὰς ἀνωτάτας ἡγετικὰς θέσεις δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐφαρ-
μογῆς τοῦ θερμοῦ τῆς ἀποστρατείας τῶν μὴ συγκεντρύνοντων τὰ προσόντα διὰ
τὰς θέσεις ταύτας ἀρχαιοτέρων συχὺν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν «ὥς εὐδοκίμως
τερματισάντων» τὴν σταδιοδρομίαν των πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ νομίμου ὁρίου
ἡλικίας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ὁ θεσμὸς τῆς δεκαετίας ἢ τῆς προγενεστέρους
δεκαετίας δὲν θὰ χοριάζεται.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ - ΧΩΡΙΚΩΝ

Καὶ τὰ νέα ἡγετικά στελέχη τῆς Πολιτείας

Οἱ Λαοὶ δημιουργοῦνται εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἀποθνήσκουν εἰς τὰς πόλεις. Ἡ ὕπαιθρος εἶναι ἡ ἀκένωτος δεξαμενὴ ὑγιεινῶς ἀνθρωπίνου ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας ἀρδεύονται ὅλαι αἱ παραγωγικαὶ δραστηριότητες τοῦ ἔθνους. Αἱ ἰσχυρότεραι ρίζαι τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως κατὰ τοὺς τεσσα-
ρακονταετεῖς ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμους καὶ ἀγῶνας τῆς φυλῆς μας κατε-
δείχθη ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὴν ὕπαιθρον, εἰς τὴν τάξιν τῶν χωρικῶν - ἀγρο-
τῶν. Οἱ ἀγρόται - χωρικοὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀποτελοῦν μίαν, τάξιν παρα-
πλεύρως τῶν ἄλλων ἢ μεταξὺ αὐτῶν. Εἶναι ἡ ζωτικὴ βάσις ἡ δεξαμενὴ
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν καὶ ἐκπορεύονται τὰ περισσότερα ἡγετικά στε-
λέχη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος καὶ παραγω-
γικῆς ἐπιδόσεως.

Ὅμιλοῦν οἱ οἰκονομολόγοι περὶ «*ἀγροτικῆς οἰκονομίας*» καὶ δικαίως ὑπογραμμίζουν τὴν κεφαλαιώδη σημασίαν τῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν καλύπτει παρὰ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ θέματος. Ἀφίνει εἰς τὸ περιθώριον τοῦ δημοσίου ἐνδιαφέροντος τὴν ἄλλην βαρὺτητα τὴν ὁποίαν προσδίδει εἰς τὴν ἀγροτικὴν τάξιν ἢ κοινωνικὴ τῆς λειτουργίας καὶ ἡ θέσις τῆς εἰς τὸν ἐθνικὸν μας κόσμον. Ὅλα δὲν ἀνάγονται εἰς χρηματικὰς ἀξίας καὶ δὲν ἀποτιμῶνται εἰς βάρος χρυσοῦ. Εἶναι δὲ θλιβερὰ ἐκδήλωσις τῆς πολιτικῆς μας ἀμβλυωπίας ὅτι δὲν ἐμελετήθη ποτὲ ὁ κοινωνικὸς χαρακτήρ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀξία τῶν προσδευτικῶν τάσεων προσπαθειῶν καὶ ἐπιδιώξεων τοῦ Λαοῦ τῆς ὑπαίθρου, τῶν Χωρικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ χιλιάδες τῶν νέων γενεῶν τῶν χωρικῶν, αἱ ὁποῖαι κατ' αὐτοπρο-
αίρετον βούλῃσιν ἄνευ οἰουδήποτε ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ
ἐλέγχου προωθοῦνται μετὰ τὸ Γυμνάσιον δι' ἄνωτέρας σπουδᾶς εἰς τὸν
Λαβύρινθον τῆς Πρωτευούσης, οὐδεμιᾶς τυγχάνουν ἐκεῖ συστηματικῆς
προστασίας μερίμνης καὶ παρακολουθήσεως, οὔτε ὑπὸ τοῦ Κράτους οὔτε

ὕπὸ τῶν Ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν.
Ἀκαθοδήγητοι, ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων καὶ παγίδων, ἐλλείπει πά-
σης κηδεμονεύσεως. ἐλάχιστοι νέοι ἰσχυροῦ χαρακτήρος καὶ καλῆς ἀνα-
τροφῆς τελειώνουν τὰς σπουδὰς των, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δαπανοῦν τὰ ἐκ τῶν οἰ-
κογενειακῶν στερήσεων ἐμβάσματα ἐκ τῶν πενιχρῶν ἀγροτικῶν εἰσοδη-
μάτων, διὰ τὰ διαφθείρονται ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, καθιστάμενοι βρα-
δυτέρον κοινωνικῶς ἄχρηστοι, ἢ μὴ καὶ κήρυκες τῆς ἀνατροφῆς τῆς κοινω-
νικῆς τάξεως.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τελειώνουν τὰς σπουδὰς των καὶ πέρ-
νουν τὰ διπλώματα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰς Ἀνωτάτας σχολὰς, κατὰ
τὰ πρῶτα ἔτη τῆς σταδιοδρομίας των, συντηροῦνται ὑπὸ τὰς οἰκονομίας
τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων τῶν οἰκογενειῶν των.

Τὸ θέμα ἔχει σήμερον ἐν Ἑλλάδι μίαν σημασίαν ζωτικὴν οἷαν δὲν εἶχεν ἄλλοτε, οὔτε ἔχει εἰς ἄλλας χώρας. Εἰς ἄλλα Ἕθνη καὶ πρὸ 50ετίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, οἱ ἀξιωματικοὶ Στρατοῦ καὶ Στόλου καὶ γενικῶς ἡ διευθύνουσα τάξις ἀνενέκωνε τὰ στελέχη τῆς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ μόνον ἐὰν εὑρίσκε χρήσιμα εἰς αὐτὴν στοιχεῖα ἐκ τῶν ἄλλων τάξεων τὰ ἐνεκομποῦτο καὶ τὰ ἀφωμίωνε δι' ἐπιγαμιῶν κλπ. Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους μετὰ τὸν ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ἀναταραχῶν ἐξανεμισμὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ πλούτου, ὅστις ἀπετέλει τὸ βᾶθρον τῆς ἰθυνοῦσης τάξεως, τὴν ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἔλλειψιν κοινωνικῶς διακεκριμένων τάξεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου *ἡ ἰσότης*, ἀποτελεῖ ἀξίωσιν πλέον περιζήτητον *τῆς ἐλευθερίας*, ἡ διευθύνουσα τάξις (Ἀνωτάτη ὑπαλληλία Ἀξιωματικοί, Ἀνώτατος κληρὸς, Βουλευταὶ Ὑπουργοὶ κλπ.) σχηματίζεται ἐκ τῶν κάτω καὶ κατὰ μέγα ποσοστὸν ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν τῶν χωρικῶν πολυπληθεστέραν τῶν ἄλλων καὶ μὲ μεγαλύτερον δυναμισμόν.

Αὕτῃ εἶναι ἡ μεταπολεμικὴ πραγματικότης εἰς τὴν Ἑλλην. Κοινωνίαν.

Τὰ ἀξιώματα ὅλα μέχρι καὶ τῶν ἀνωτάτων ἔπαυσαν νὰ εἶναι πρό-
νόμιον ὠρισμένων τάξεων· εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Λαοῦ,
κτημάτων ἰκανωτέρων τέκνων τοῦ.

Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ $\frac{2}{3}$, τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀποτελοῦν οἱ Ἀγρό-
ται—Χωρικοί, αὐτοὶ ἐπιτελοῦν κοινωνικὴν λειτουργίαν διαθέτοντες τὰ
ὑστερήματα τῆς διαβιώσεώς των διὰ νὰ μορφώσουν τοὺς μέλλοντας ἀρχη-
γοὺς τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ κοινωνικῶν λειτουργιῶν· τὴν διευθύνου-
σαν τάξιν. Εἶναι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αὐτονόητος ἡ Κοινωνικὴ ἀξία τῆς
τάξεως τῶν Ἀγροτῶν—Χωρικῶν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ οὐδεμί-
α θυσία καὶ φροντίς διὰ τοὺς ἀγρότας ὅσονδήποτε μεγάλη, δὲν δύναται νὰ
ἰσοφαρίσῃ τὴν γενικὴν ὠφέλειαν.

Ἐάν ἀγνοοῦντες τὰς προσπάθειάς τῆς σημερινῆς γενεᾶς τῶν Ἀγρο-
τῶν διὰ τὴν μέλλουσαν, ἐάν ἐγκαταλείποντες αὐτὴν εἰς τὴν τύχην τῆς ἀβο-
ήθητον, ἐάν τὸ Κράτος διὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τῶν Σχολῶν

Μέσης και Ἀνωτάτης εκπαιδεύσεως δὲν ὀργανώσει πλήρες πρόγραμμα κηδεμονεύσεως, φροντίδος καὶ προστασίας, ὑποβοηθητικὸν τῆς προσπάθειας τῶν μακρὰν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ χωρία εὐρισκομένων γονέων διὰ τὴν *νέαν γενεάν* ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ προέλθουν *οἱ αὐριανοὶ νέοι ἡγέται τοῦ ἔθνους*, εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ γνωρίσῃ τὸ ἔθνος καλυτέρας ἡμέρας.

Ὁφείλομεν νὰ προπαρασκευάσωμεν τὰς συνθήκας ζωῆς καὶ ἀναπτύξεως τοῦ εὐρυτάτου πεδίου τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει ἡ ἀγροτικὴ τάξις ποῦ διαβιοῖ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος, νὰ τὸ ἐξυγιάνωμεν καὶ νὰ τὸ τακτοποιήσωμεν, ὥστε ἀπὸ ὑγιᾶ φυτῶριον καὶ ἀπὸ ἔδαφος φροντισμένον ν' ἀναπτυχθοῦν ὑγιεῖς βλαστοὶ καὶ καρποφόρα δένδρα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ὑπέρτατον καθήκον τῶν σημερινῶν γενεῶν καὶ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Πολιτείας.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ τῆς ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

καὶ ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἰς τὸ ὑπ'ἀριθ. 19-20 τεῦχος καὶ ἐν σελ. 290 (τομ. Ιον) ὑπὸ τὸν τίτλον «Κακοδαιμονία καὶ ἔκμετάλλευσις τῶν ἀγροτῶν» θίγεται τὸ θέμα τῆς προστασίας τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ καλεῖται ἡ Α.Τ.Ε. νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν κατάστασιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν παραγωγῶν ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως κερδοσκοποῦς. Γράφει δὲ ἐπὶ λέξει ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου: *Ἡ ἀσκούσα μονοπωλιακῶς τὴν ἀγροτ. Πίστιν Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανώσῃ ἐπὶ θετικῶν καὶ μόνων βάσεων τὴν προστασίαν τοῦ μικροῦ παραγωγῶ εἰς τὰς συναλλαγὰς τοῦ πρὸς διάθεσιν τῶν προϊόντων τοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δικαίαν τιμάν.*

Ἀλλὰ τὸ θέμα τῆς προστασίας τῶν τιμῶν τῶν Γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἐμπορίας ἀκόμη ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, καταστατικῶς διὰ τοῦ Νόμου 4332 ἔχει ἀναθέσει τὸ Κράτος εἰς τὴν Α.Τ.Ε. προικίσαν μάλιστα ταύτην μὲ ἐιδικὰ προνόμια ἐπὶ τῇ τέλει ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Ἀλλοίμονον δὲ ἂν ἡ Τράπεζα, ἀριθμοῦσα σήμερον ζωὴν 25 ἐτῶν, δὲν εἶχε μελετήσει καὶ δὲν ἐγνώριζε διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀντιπροσώπων τῆς «τὴν ἀκριβῶς συμβαίνει κατὰ τὴν πώλησιν» - ποῖοι οἱ ἐκασταχοῦ χονδρέποροι, μεσῖται, ἢ μεταπράται κλπ. οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὸν ἰδῶτα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλλήνου ἀγρότου. Πάντα ταῦτα ἔχουσι μελετήσει καὶ γνωρίζουσι ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῶν αἰ ὑπηρεσίαι τῆς Α.Τ.Ε.

Τὸ ζήτημα ὅπως τῆς προστασίας τῶν τιμῶν τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων εἶναι καὶ αὐτὸ ἐν ἀπὸ τὰ ἄλλα πολλὰ καὶ σοβαρὰ ἐπίσης προβλήματα καὶ ζητήματα τοῦ Ἰδρύματος ἃ τινὰ ματαίως ἀναμένουν τὴν λύσιν των!

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει σήμερον ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ πνοὴ καὶ ἡ δύναμις ἐκείνη, ἥτις συλλαμβάνουσα ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα θὰ τὰ ὠθήσῃ πρὸς τὰς ἐνδεδειγμένους λύσεις των.

Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ Συμμοριτοπολέμου καὶ μετέπειτα ἡ Τράπεζα ἡττήσεν εἰς τὴν Διοίκησιν. Περιλαμβάνει εὐτυχῶς πλείστα στελέχη ἄξια πάσης ἐκτιμήσεως ἢ ἀνωτέρα Ἱεραρχία τοῦ Ἰδρύματος, ὅμως, ὅση ἀπεμείνε μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῶν Ἑθνικοφρόνων Διευθυντῶν, χωρὶς παρακολούθησιν. οὐδόλως δυνεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντιδρῇ καὶ ὑπονομεύῃ τὸ ἔργον τῆς γεωργικῆς ἀνασυγκροτήσεως εἰς τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐπίστευσεν!

Καὶ θὰ σημειώσωμεν ἔδω καὶ θὰ ἐρωτήσωμεν, δι' ἐλαχίσιας περιπτώσεις, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, ἀνησυχητικὰς διὰ τὴν μελλοντικὴν τύχην τοῦ Ἰδρύματος. Θὰ ἐξετάσωμεν

ποία ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ τῆς Α.Τ.Ε. εἰς τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, ἃ τινὰ ἀποτελοῦσι τὸ Α καὶ τὸ Ω διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἰδρύματος.

Ποῖα ἡ πολιτικὴ καὶ πῶς σκέπτεται νὰ ὀργανώσῃ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Α.Τ.Ε. ἡ Διοίκησις; μετὰ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ὡς ἐπικειμένην, ἐκρίσιν ἐξ Οὐάσιγκτων προικοδοτήσεως τῆς Τραπεζῆς δι' ἰδίων κεφαλαίων νέων δραχμῶν 2 δισεκατομμυρίων, διότι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ σοβαρώτατον ἔργον τῆς κατανομῆς τῶν πιστώσεων, αἵτινες ἐχορηγοῦντο διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Γεωργ. προγράμματος εἶχεν ἀφεθῇ εἰς χεῖρας ἐνὸς ἀρίστου ὑπαλλήλου, ὅστις ματαίως πολλάκις ἠγωνίζετο νὰ πείσῃ τὰ μέλη τῆς Νομισματ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παροχῆς τῶν αἰτουμένων πιστώσεων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν χορήγησιν ἀνεπαρκῶν πιστώσεων καὶ τὰ καθημερινὰ δημοσιεύματα εἰς τὸν τύπον παραπόνων παραγωγῶν καὶ ἀπαντήσεως ἐπιχειροῦσαι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν Α.Τ.Ε. εἰς τὰ δίκαια παράπονα, μὲ τὴν ἔλλειψιν δὴθεν πιστώσεων!

Τὶ ἔγινε καὶ ποῖα συγκεκριμένως μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὸς Γεωργικὰς Βιομηχανίας, χρηματοδοτουμένας παρ' αὐτῆς, αἵτινες ἔχουσιν ἀνοίγματα δισεκατομμυρίων δραχμῶν; Ποῖα ἡ πολιτικὴ τῆς Α.Τ.Ε. εἰς τὰ ζητήματα τῆς προστασίας τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, διότι οὐδεμίαν ἐκδήλωσιν τοιοῦτου ἐνδιαφέροντος τῆς ἔχομεν, οὐδὲ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντίδρασιν κατὰ ἀνεπιτυχῶν Κυβερνητικῶν μέτρων.

Ἐχει γνῶσιν ἡ Διοίκησις καὶ ἡλεγγεν τις ὁ ὑπεύθυνος καὶ τί θὰ ἀπογίνωσι σοβαρὰ κονδύλια ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διατεθέντα, εἴτε διὰ μελέτας ἔργων ἃ τινὰ οὐδέποτε ἐγίνοντο, εἴτε διετέθησαν εἰς Συνεταιριστικὰς Ὀργανώσεις διὰ διαφόρους αἰτίας καὶ διὰ ὅποια οὐδεὶς λογισμὸς ἐξητήθη ἢ ἀπεδόθη ποτέ; Πῶς ἀντιμετωπίζεται τὸ ζήτημα τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, ὅστις ἔτοιμος παρεδόθη ἀπὸ ἔτους εἰς τὴν Διοίκησιν;

Ἐγένετο λόγος περὶ οἰκονομῶν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Τραπεζῆς δρχ. 2,1 δισεκατομμυρίων κατὰ τὸ ἔτος 1953, ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνα τοῦ ἔτους 1952. Ἀποτελεῖ ὅμως κακῶς νοουμένης οἰκονομίας ἢ ἀπομάκρυνσις, ἀπὸ οἰκονομικῶν ἰδίων ὀργανισμῶν, ἱκανῶν καὶ πεπειραμένων στελεχῶν καὶ ἡ ἐξάρθρωσις τῆς ἀνωτέρας Ἱεραρχίας τοῦ Ἰδρύματος.

Ὅπως ἐπίσης ἀποτελοῦν κακῶς νοουμένης οἰκονομίας, ἡ μείωσις τῶν παροχῶν πρὸς τὰ ἀσφαλιστικά ταμεῖα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἡ ἀρνήσις ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεως καταβολῆς ὀφειλομένων ὑποχρεωτικῶν εισφορῶν τοῦ Ἰδρύματος ὡς ἐργοδότης πρὸς τὰ ἰδία ἀσφαλ. Ταμεῖα, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐμφανισθοῦν ἀμφίβολοι οἰκονομίαι.

Γίνεται ἐπίσης λόγος περὶ οἰκονομῶν καὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων κατὰ 17, 1/2 δισεκατομμύρια δραχμῶν! Δὲν διασαφηνίζεται ὅμως, ἐν τῇ ἐκθέσει, ποῖας δαπάνας ἀφορᾷ τὸ κονδύλιον τοῦτο καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς δαπάνας τίνος ἔτους ἐπετεύχθησαν αἱ οἰκονομίαι αὗται;

Περαιτέρω: ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς ἀναλύσεως τοῦ λογισμοῦ ἀποτελεσμάτων τῶν Ἰσολογισμῶν χρήσεως 1952 καὶ 1953 τῆς Α.Τ.Ε. προκύπτουν ἀτυχῶς δυσάρεστα συμπεράσματα.

Ἐπὶ τοῦ κονδυλίου, ἔξοδα καὶ ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἔξοδα διαχειρίσεως οὐδεμία σχεδὸν διαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν τοιούτων ἐξόδων τῶν ἐτῶν 1952 καὶ 1953, ἃ τινὰ φθάνουσι κατὰ τοὺς Ἰσολογισμοὺς τὸ ποσὸν τῶν 140 δισεκατομμυρίων δραχμῶν. Μείωσις σημειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1953 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1952 κατὰ δραχμὰς δύο δισεκατομμύρια περίπου τοῦ κονδυλίου τῶν εισφορῶν τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ ἐπὶ τῶν δαπανῶν Παιδικῆς Μερίμνης καὶ φυματικῶν Ὑπαλλήλων.

Δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Διοικήσεως μία τοιαύτη μείωσις!! Διὰ, τοιούτων περικοπῶν εὐχερέστατα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ πολὺ μεγαλύτεραι οἰκονομίαι! Ἀντιθέτως τὸ κονδύλιον «Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις καὶ Διαφόρους σκοποῦς» ἐμφανίζεται ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ λογισμοῦ Ἀποτελεσμάτων 1953 μειωμένον κατὰ 1 δισεκατομμύριον δραχμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνο τοῦ ἔτους 1952. Ἐφέτος ἐπίσης ἤχθη εἰς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον ποσὸν δρχ. 500 ἑκατομμυρίων μόνον, ἐναντι ποσοῦ δρχ. 4, 1/2 δισεκατομμυρίων περίπου, ὅπερ ἤχθη εἰς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον κατὰ τὸ ἔτος 1952.

Καί ταῦτα πάντα παρὰ τὸ γεγονός· ὅτι τὸ ὕψος τῶν τοποθετήσεων ἡξυμένον γενικῶς κατὰ τὸ ὑπὸ μελέτην ἔτος 1953, ἀπέδωκεν ἐπὶ πλέον ἐκ προεξοφλημάτων καὶ τόκων ποσὸν 20, 1]2 δισεκατομμυρίων περίπου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος 1952.

Χαρακτηριστικὸν καὶ ἀπακαρδιωτικὸν ὅμως στοιχεῖον τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἀποτελεῖ ἡ μείωσις τῶν κονδυλίων τοῦ Ἰδρύματος «Διάφορα Κέρδη» καὶ «Λοιπαὶ ὠφείλονται» τὰ ὁποῖα ὑπελείφθησαν κατὰ δρχ. 24, 1]2 ὅλα δισεκατομμύρια ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὠφελείας τοῦ 1952!!

Διὰ πάντα ἀσχολούμενον μὲ τὰ Τραπεζικὰ εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξαγάγῃ τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν κονδυλίων τούτων τῶν λογισμῶν ἀποτελεσμάτων, ἡ μείωσις τῶν ὁποίων ὑποδηλοῖ σοβαρώτατην ὑφασιν τῆς κινήσεως τῶν διαφορῶν ἄλλων, πλὴν τῶν τοποθετήσεων, παραγωγικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.—Καὶ ἡ μείωσις αὕτη θὰ ἐμφανίζετο ἀσφαλῶς μεγαλύτερα, ἂν δὲν ἐμεσολάβουν αἱ «τυμωροὶ» δι' ὧν ἀνεσύρθησαν καὶ περιελήφθησαν εἰς Κέρδη, κονδύλια παρελθουσῶν χρήσεων ἅτινα ἐτηροῦντο ὡς πρόβλεψις εἰς διαφορῶν λογισμῶν !!

Εἰδικώτερον καὶ σαφέστερον ἐπὶ τούτων :

1ον) Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἡσχολήθη μὲ τὸν Ἀπολογισμὸν καὶ Ἰσολογισμὸν τοῦ ἔτους 1953. Πολλὰ λέγονται περὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ αὐτοῦ, ὅτι δηλ. πρόκειται περὶ «δυναμικοῦ» Ἰσολογισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον περιελήφθησαν ὡς κέρδη τόκοι, ποσοῦ δρχ. 23, 1]2 δισεκατομμυρίων ἀποτελεσμάτων. Ἀφορᾷ ὡς λέγεται τὸ σοβαρὸν τοῦτο κονδύλιον τόκους δανείων Μέσης καὶ Μακρᾶς προθεσμίας λογισθέντας, συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 29.376 δισεκατομμύρια, ἐξ οὗ ποσοῦ δρχ. 23, 1]2 δισεκατομμύρια ἤχθησαν εἰς κέρδη.

Ἀντιθέτως εἰς ἄλλην περίπτωσιν συγγενοῦς ὁργανισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον διοικεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς (Α.Γ.Ρ.Ε.Ξ.) σύντονος καταβάλλεται προσπάθεια ἀποκρίσεως ὡς πραγματοποιηθέντων κερδῶν.

2ον) Ἡ ρευστοποιήσις τῶν πάσης φύσεως δανείων τῆς Α.Τ.Ε. κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1953 ἀναβιβάζεται εἰς 1 915 δισεκατομμύρια δραχμῶν ἢτοι εἰς ποσοστὸν 88 ο]ο περὶ τοῦ τῶν χορηγήσεων.

Ἀσχετῶς τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐσοδεία 1953, πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατὰ 100 ο]ο εἰσπράξιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Α.Τ.Ε. ἀποφεύγεται ὁ διαχωρισμὸς τῆς ἐπιτευχθείσης ρευστοποιήσεως κατὰ κατηγορίας τοποθετήσεων καὶ παρατίθεται ἂν Block τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων.—Ἀφορᾷ τοῦτο καλλιεργητικὰ δάνεια, δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ, χρηματοδοτήσεις Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων ἐν γένει, δάνεια Μέσης ἢ Μακρᾶς προθεσμίας; Ἐρωτᾶται συνεπῶς ποῖον τὸ ποσοστὸν τῆς ρευστοποιήσεως κατὰ κατηγορίας δανείων.—Διότι λέγεται ὅτι τεράστια ποσὰ καθυστεροῦνται ἐκ χρηματοδοτήσεων Γεωργ. Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων καὶ ἐξ ὀφειλομένων δόσεων Μεσοπροθέσμων δανείων (Ἐργοστάσιον Ἀργοναυπλίας—Ποσειδωνίας—Παστεριώσεως γάλακτος Ἀστὺ κλπ.—Ἀλιευτικὰ δάνεια κλπ.).

Ἀπέφυγεν ἐπίσης ἐπιμελῶς ἡ Α.Τ.Ε. νὰ διαχωρήσῃ, ὡς ἐγένετο κατ' ἔτος εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν, τὰς διαφορῶν τοποθετήσεως τῆς εἰς μὴπω ληξάσας, εἰς ληξιπροθέσμους, εἰς ἐν καθυστερήσει. Μᾶς ἀπεστέρησεν οὕτω τῶν στοιχείων καὶ γενικῶς κρατεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς θέσεως τῶν τοποθετήσεων τῆς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν τύχην τῆς Α.Τ.Ε. διατί;

3ον) Τὰ δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς προθεσμίας ὑπελείφθησαν κατὰ τὸ 1953 κατὰ 33,9 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Καὶ ἐνῷ παραδέχεται καὶ ἀντιλαμβάνεται ἡ Διοίκησις τῆς Α.Τ.Ε. ὅτι τὰ δάνεια ταῦτα χορηγούμενα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τεχν. ἐξοπλισμοῦ τῆς παραγωγῆς, εἶναι τὰ μόνα παραγωγικά, οὐδεμίαν ἐκδηλοῖ, ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς, ἀνησυχίαν ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ δείκτου τῆς μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας δανείων ὅστις τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς κάμπτεται !!

4ον) Σημειοὶ ἀκόμη, ἐν τῇ ἐκθέσει, στοιχεῖα τινα ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως σίτου τοῦ

ἔτους 1953 καὶ συγκεντρώσεως ἄλλων εἰδῶν—οὐδὲν ὅμως λέγεται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν παλαιῶν κονδυλίων συγκεντρώσεως διαφορῶν εἰδῶν καὶ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947, καὶ ἅτινα ἐκκρεμοῦσι εἰς διαφορῶν λογισμῶν καὶ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὁποίων εἶναι ἄγνωστον ποῖα ἀποτελέσματα θὰ προκύψωσι διὰ τὴν Τράπεζαν.

5ον) Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου - Συνεταιριστικῆς Ὁργάνωσης παραγωγῶν - καθ' ἃς ἡ ὑπηρεσία ἐνέτεινε τὰς προσπάθειάς διὰ τὴν Ἰδρυσιν Σ]κῶν ΝΕΩΝ, ἰδρύσασα 126 νέους Σ]σμοὺς κλπ. ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου - Ἀσφαλιστικαὶ Ἐργασίαι τῆς Α.Τ.Ε. - θὰ ἐπανέλθωμεν δι' εἰδικῶν ἀρθρῶν μας, διότι πλείστα εἶναι τὰ κενὰ καὶ τὰ τιθέμενα ἐρωτήματα καὶ βασικαὶ προβάλλοντα ἀντιρρήσεις ἰδίᾳ διὰ τὸν κλάδον τῶν ἀσφαλ. ἐργασιῶν, τὸν ὁποῖον ἀναπτύσει αἷμαρον ἡ Α.Τ.Ε. Θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ὀφείλῃ νὰ ἀπαντήσῃ ἐν καιρῷ ἡ Διοίκησις τῆς Α. Τ. Ε.

6ον) Οὐδεμία ἐξήγησις δίδεται εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ 1953 ἐμφανιζομένου ὑπολοίπου 104 δισεκατομμυρίων δραχμῶν περίπου Γεν. λογισμοῦ Προσωπικοῦ Ἀ]σμοὶ Χρεωστικοὶ καὶ ἕτερα στοιχεῖα Ἑνεργητικοῦ. Πολλὰ κονδύλια ἐκ τῶν λογισμῶν τούτων εἶναι ἀποτελεσμάτων, ἀποτελοῦντα οὐχὶ ἐνεργητικὸν τῆς Τραπεζῆς, ὡς λέγεται, ἀλλὰ ζημίας θετικὰς καὶ ἀφορμὴν ἀνησυχίᾳ καὶ ἀναζητήσεως εὐθυνῶν παρ' ἐκείνων οἵτινες τὰ ἐδημιούργησαν. Ἠλέγχθη ὁ λογισμὸς οὗτος καὶ τί συμπεράσματα ἀπεκομίσθησαν;

7ον) Εἰς τὸν λ]σμὸν Γεωργικὰ Εἶδη πρὸς διάθεσιν τοῦ ὑπολοίπου δρχ. 378 δισεκατομμυρίων περίπου τοῦ εἰκονιζομένου ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ 1953 ἐγένετο ἀποτίμησις; Βάσει ποίων τιμῶν; Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα; Διότι ἡ ἐκθεσις αὐτῆς οὐδὲν ἀναφέρει. Κρύπτονται ἐκεῖ, ὡς λέγεται, μεγάλαι ζημίαι τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς τὸν λ]σμὸν τοῦτον περιλαμβάνονται παραδόξως καὶ προκαταβολαὶ πρὸς διαφορῶν προμηθευτὰς, ποσοῦ δρχ. 120 δισεκατομμυρίων. Εἶναι αἱ προκαταβολαὶ αὗται καλυμμέναι ἢ ἀσφαλεῖς; Ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως ὠρισμένων ὑπομερίδων τοῦ Γεν. τούτου λ]σμοῦ ἤχθησαν εἰς κέρδη 1953 δρχ. 10.200 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Τί τὴν ἡμπόδιζε τὴν Διοίκησιν νὰ περιλάβῃ εἰς κέρδη τὰ διπλάσια ἢ τριπλάσια; Ἰδοὺ διατί ζητοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν δίδονται διὰ τῆς ἐκθέσεως τὰ στοιχεῖα τῆς ἀποτιμήσεως ὑπομερίδων τοῦ λ]σμοῦ τούτου.

Τέλος καὶ εἰς τὸ σοβαρώτατον θέμα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος ἡ Α.Τ.Ε. εὐρίσκεται δυστυχῶς ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου - Σημειοῦται λοιπὸν εἰς τὴν ἐκθεσιν ὅτι κατὰ τὸ 1953 οὐδεὶς διορισμὸς ἐγένετο καὶ ἐμειώθη κατὰ 182 ὑπάλληλους τὸ προσωπικόν. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως ἱκανῶν καὶ πεπειραμένων ὑπαλλήλων, καὶ τῆς μειώσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἐπέτευχθη ἡ ἀνεσφάλτος ἐν τῷ Ἰδρύματι δράσις τῶν ἀριστερῶν καὶ συνδοιπόρων οἵτινες παραμένοντες, καὶ ἐξηρθησάντο ἐν τῷ Ἰδρύματι. Ἀν ἐκδηλοῖ οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ἡ Διοίκησις διότι εἰς τὸ Ἰδρυμα ὑπηρετοῦσι 1100 περίπου ἀρχιλογοσταί! ἀριστοὶ ὑπάλληλοι ἡλικίας 37 - 43 ἐτῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐξέλιξις καὶ σταδιοδρομία ἔχει κλεισθεῖ. Οὕτε ἀνησυχεῖ τὴν Διοίκησιν τὸ γεγονός τῆς ἀνωμαλῆς βαθμολογικῆς διαρθρώσεως τοῦ Προσωπικοῦ γενικῶς, τὸ ὁποῖον δὲν λύεται διὰ τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου 250 δακτυλογράφων ἢ ἀσθενῶν καὶ ἀκαταλλήλων ἀρχιλογιστῶν, ὡς μελετᾶται, ἀλλὰ διὰ φυσιολογικῆς ἀνανεώσεως τοῦ κατωτέρου Προσωπικοῦ καὶ ὑποχρεωτικῆς ἀποχωρήσεως ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων συμπληρωσάντων δεκαετίας ὁλοκληρώσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς καὶ οἵτινες οὐδὲν ἀποδίδουσι σήμερον γραμμὴν ἥτις τηρεῖται καὶ εἰς τὸ Στρατεύμα ἀκόμη ὁπόθεν ἀποχωροῦσι πολὺπλοιοὶ καὶ ἀφροστέφετες Στρατηγοὶ συμπληρωσάντες δεκάτην ἐν τῷ βαθμῷ. Ἀντιθέτως εἰς τὴν Τράπεζαν διατηροῦνται Διευθυνταὶ ὑπηρετούντες ἐπὶ 20ετίαν ὅχι μόνον ἀμφιβόλου ἀποδόσεως ἀλλὰ καὶ Ἑθνικοφροσύνης!!

Ἰδοὺ διατί οἱ πάντες πιστεύουσιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ὑπάλληλοι καὶ συναλλασσόμενος κόσμος ὅτι ἡ Ἀ γ ρ. Τ ρ ά π ε ζ α ν ο σ ε ῖ σ ο β α ρ ῶ ς καὶ ἐπὶ κ ι ν ὴ ὡ ς καὶ οὐδεμία ὑπάρχει πιθανότης ἡ Τράπεζα νὰ ἀντιμετωπίσῃ σοβαρῶς καὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς τὴν φύσιν τῆς οὐδὲν τῶν τόσων ζητημάτων ἅτινα τῇ προβάλλονται.

Εἶναι διάχυτος ἡ ἀπαγοήτευσις ἥτις συνέχει τὸν συναλλασσόμενον μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἀγροτικὸν Κόσμον καὶ τὸ ἀριστον καὶ φιλότιμον προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος ἐκ

της τοιαύτης κρατούσης ἐν τῇ Τραπεζῇ καταστάσεως, οἱ πάντες δὲ διερωτῶνται πού βαδίζει ἡ Α.Τ.Ε. καὶ μὲ ἀγωνίαν προσβλέπουν τὴν αὐριανὴν τύχην τοῦ Ἰδρύματος.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ἐπείγουσα καὶ ἄμεσος νὰ ληφθῶσι τὰ μέτρα ἐκεῖνα ἅτινα θὰ δώσωσι τὴν πρέπουσαν ὀργάνωσιν εἰς τὸ Ἰδρυμα, προκειμένου νὰ περισωθῇ τοῦτο· περι- κλείει ἄλλωστε ἄριστον Πρῶτον μετὰ μεγάλας δυνατότητας ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν τὸν ὁποῖον ἔταξεν εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐξυπη- ρξίη τῆς τοῦ σκελετοῦ ὁλοῦντος ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ.

Καὶ τότε οἱ πάντες δύνανται νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ Ἰδρυμα θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς ἅπαντα τὰ προβλήματα ἅτινα κείνται πρὸς λύσιν.

ΕΙΔΙΚΟΣ

ΑΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις ἡ Κυβέρνησις ἐτοιμάζεται νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐργατικὴν πολιτικὴν της. Φοβούμεθα ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἐξα- γέλεται κατὰ τὴν ἡ Κυβέρνησις δὲν τὸ ἔχει προγραμματίσει καὶ συνειδητοποιήσει ὅπως ὅταν ἐξηγγεῖλε τὸν θεσμὸν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, μὲ τὴν ἄνοιαν τοῦ θέματος, ὥστε νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ ἕνα ἐξάμβλωμα τοῦ θερμοῦ πού δὲν συναντᾶται οὔτε εἰς τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα. Πολὺ φοβούμεθα τοῦτο, διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐργατικὴ πολιτικὴ εἶναι συνάρτησις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ καμμίαν σοβαρὰν ἐνδειξὴν δὲν ἔχομεν ὅτι ἡ Κυ- βέρνησις σκέπτεται νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν οἰκονομικὴν της πολιτικὴν. Ἀντιθέτως μάλιστα ἀκούομεν ὅτι ὁ νέος Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας ὑπό- σχεται εἰς τὴν διαπασῶν ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν. Πῶς εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ ἀπορροφηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ὅταν νέοι ἀνεργοὶ πρόκειται νὰ προκύψουν ἀν' ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀδυναμία συναγωνισμοῦ τῶν Ἑλλη- νικῶν κλωστοῦφαντουργικῶν λ. χ. προϊόντων πρὸς τὰ ἐλευθέρως εἰσαγόμενα Εὐ- ρωπαϊκά;

Ἄς παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι πράγματι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐργατικὴν της πολιτικὴν καὶ δὲν μπλοφάρει μὲ τὴν νέαν ἐξαγγελίαν της ὅπως ἐμπλόφαρε, φαίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, μὲ τὰς συλ- λογικὰς συμβάσεις. Ἀποφασίζει π. χ. νὰ ἐγκρίνῃ τὰς αὐξήσεις πού ὑπεσχέθη ὁ κ. Γονῆς δίκην πρωταπριλιάτικης εἰδήσεως δηλαδὴ μέχρι 40 οἱ εἰς τοὺς μισθο- τοὺς. Ἐρωτᾶται θὰ εἶναι εἰς θέσιν ὅλας αἱ ἐπιχειρήσεις νὰ παράσχουν αὐτὴν τὴν αὐξήσιν ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἡ ὑπάρχουν καὶ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν τὴν δυνατό- τητα νὰ τὴν ἐπιρρίψουν εἰς βάρος τῆς καταναλώσεως ὅποτε ἔχομεν δύο δυσάρε- στα ἀποτελέσματα. Πρῶτον πληθωρισμὸν καὶ δεύτερον ἔντασιν τῆς ὑποκατανα- λώσεως δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ μποροῦν νὰ φθάσουν τὰς νέας τιμὰς; Νο- μίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔχει ἀκόμη καιρὸν νὰ ἀναπροσαρμόσῃ τὰς σχέσεις τιμῶν καὶ μισθῶν ὅπως ὑπεσχέθη μὲ τὸν νόμον 2419/53 ὅταν ἄλλοι παραγωγοὶ ἐπέτυ- χαν ὑψοῦσιν μεγαλυτέραν τῆς δικαιολογουμένης νομισματικῆς καὶ ἄλλοι δὲν ἤδυ- νήθησαν νὰ ἐπιτύχουν οὔτε αὐτὴν λόγῳ τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ;

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχασε τὸ λεωφορεῖον καὶ ἂν ἐπιμένῃ νὰ

κτίσῃ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀσκηθείσης οἰκονομικῆς της πολιτικῆς δὲν θὰ κἀνῃ τί- τοτα ἄλλο παρὰ νὰ συσσωρεύσῃ καὶ ἄλλα ἐρείπια εἰς βάρος τῆς Ἑθνικῆς Οἰκο- νομίας.

Δὲν εἴμεθα ὑπέρμαχοι τῆς παρεμβατικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ αἱ παραλείψεις πού ἔγιναν κατὰ τὴν ἀποπαρεμβατικὴν περίοδον καὶ ἡ ἀκαμψία μετὰ τῆς ὁποίας ἐφηρμοσθῇ τὸ λεγόμενον πρόγραμμα ἀπελευθερώσεως τῆς οἰκονομίας ἐδημιούρ- γησε μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία μᾶς ἐνθυμίζει ὀλίγον τὴν ἐποχὴν τοῦ 18ου αἰῶ- νος, ἡ δξύτης τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν ἐπανέφερε τὴν ἀνάγκην τοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ ὠδήγησεν εἰς τὰς περὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς ἰδέας τοῦ αἰῶνος μας.

Ἄς δεχθῶμεν λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δίδει αὐξήσεις εἰς τὰς ἀποδοχάς. Ἐὰν τὰς αὐξήσεις αὐτὰς τὰς ἀπορροφήσῃ ἡ κερδοσκοπία οὔτε ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τῶν μισθωτῶν θὰ μεταβληθῇ οὔτε ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης θὰ αὐ- ξηθῇ. Πρέπει λοιπὸν νὰ εὐρεθῇ τρόπος νὰ δοθῶν αὐξήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ χρη- σιμεύσουν διὰ τὴν ἀπορρόφῃσιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ἡ ζητήτησις τῶν ὁποίων θὰ ἐπιφέρῃ αὐξήσιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοιοῦτου προγράμματος χρειάζεται νὰ προηγηθῇ ἡ ἐκ- πόνησις ἐνὸς γενικωτέρου παραγωγικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον δὲν διαθέτει δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις.

Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἀποθαρρύνομεν τὴν ἀναλαμβάνομένην προσπάθει- αν ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην μας διὰ νὰ ἔχῃ ἐλπίδας τινὰς ἐπιτυχίας ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἔπρεπε νὰ καταργήσῃ διὰ μιᾶς πρᾶξιν τῆς ὅλας τὰ νομοθετήματά της πού ἀφοροῦν τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐργατικὴν της πολιτικὴν καὶ κατόπιν διὰ τοῦ θερμοῦ τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν διαπραγματεύσεων τὰς ὁποίας ἐπηγγέλθη πρὸ ἐνὸς ἔτους ὁ κ. Στρα- τάρχης νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐλευθέρου οἰκονομίας ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων ὥστε οἱ εἰδικευμένοι ἐργάται νὰ ἀναζητήσουν μέσα εἰς μίαν πραγματικὴν ἀτμό- σφαιραν ἐλευθέρου οἰκονομίας τὴν συσχέτισιν τῆς ἐργασίας τῶν πρὸς τὸ πραγ- ματοποιούμενον οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα, πρὸς ἀνακούφισιν δὲ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τὸ πλεονάζον ἐργατικὸν δυναμικὸν νὰ διαθέσῃ εἰδικὰ κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τῆς βοηθείας ἢ καὶ δανείων ἀκόμη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημο- σίων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἢ ἄλλων κοινωφελῶν ἔργων, ὥστε εἰς αὐτὰ νὰ εὔρουν διέξοδον οἱ ἀνεπίκευτοι ἐργάται. Περαιτέρω ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλεται νὰ σταματήσῃ τὴν ἀλλοπρόσαςλλον πιστοδότησιν τῆς οἰκονομίας ἐκ δεσμευμένων κεφαλαίων καὶ νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς ἐργασίας καθαρῶς κοινωνικὰς καὶ μὲ κριτήρια ἀνταποκρινόμενα εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλεται, ὥστε νὰ λειτουργήσουν οἱ περίφημοι νόμοι τοῦ συναγωνισμοῦ τοὺς ὁποίους ὑποστηρίζει καὶ νὰ κινηθῇ ἡ ἰδιωτικὴ καὶ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία ἐξ ἰδίων κεφαλαίων ὥστε νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης τοῦ ἀναλαμβάνοντος μίαν ἐπιχείρησιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐ χέρειαν νὰ χρηματοδοτήσῃ προγράμματα κοινωνικωτέρας σημασίας αὐξάνοντα τὴν ἀπασχόλησιν καὶ προάγοντα τὴν κοινὴν εὐημερίαν, θὰ ἐπιτρέψῃ δὲ εἰς τοὺς

ἐπιχειρηματίας νὰ ἐνεργοῦν χωρὶς τὸν φόβον τῆς κρατικῆς δεσμεύσεως ἢ τὴν ἐλπίδα τοῦ Κυβερνητικοῦ φαβοριτισμοῦ.

Διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐξ ἄλλου ὁ θεσμός νῶν συλλογικῶν συμβάσεων εἰς μίαν σύγχρονον ἐλευθέραν οἰκονομίαν πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀκώλυτος λειτουργία τῶν συνδικαλιστικῶν ὁργανώσεων χωρὶς τὸν κρατικὸν παρεμβατισμὸν καὶ χωρὶς τὸν ὑποπτον φιλοσυνδικαλισμὸν τῆς λεγομένης Ἑργατικῆς Ἑστίας ἡ ὁποία θὰ προσέφερε μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἐὰν κατηργεῖτο ὁλοσχερῶς ὥστε καὶ αἱ συνδικαλιστικαὶ ὁργανώσεις νὰ ἀναπτύξουν τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας χωρὶς τὴν ἐλκυστικὴν ἐλπίδα τῆς προσφυγῆς δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εἰς ἓνα ἡμικρατικὸν ὁργανισμὸν εἴτε λέγεται ἰδιωτικοῦ εἴτε λέγεται δημοσίου δικαίου, νὰ διατεθοῦν δὲ τὰ ὑπάρχοντα κεφάλαια του διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν προγραμματισθέντων καὶ μὴ ἀνεγερθέντων κτιρίων ἐργατικῶν κέντρων, καὶ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁργανώσεων ἀναλόγως τῆς ἀριθμητικῆς των δυνάμεως ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα ποῦ θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὰ τακτοποιήσουν τὰ οἰκονομικά των διὰ τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων.

Πρὸ παντὸς ὅμως νὰ λείψουν αἱ πολλαὶ παρεμβάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν θεμάτων τῆς ἐργασίας καὶ νὰ περιορισθῇ τοῦτο εἰς τὸν καθαρῶς ἐποπτικὸν του ρόλον.

Μς

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κ. Κ.

Εἰς ἀνταπόκρισιν τῆς εἰς τὸ Handels Tidninggen τῆς Στοκχόλμης, ἡ διακεκριμένη μόνιμος ἐν Ρώμῃ ἐκπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος ταύτης Gunhild Bergh, περιγράφει τὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δυνάμεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐν Ἰταλίᾳ (2.570.000 μέλη τῇ 1953, ἐναντι 2.115.000 τῇ 1948). Ἀλλὰ τὸ συνταρακτικώτερον μέρος τῆς ἀνταπόκρισεως συνίσταται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ τρόπου δι' οὗ τὸ Κ.Κ.Ι. προσπορίζεται τὰ ἀναγκαῖα οἰκονομικὰ μέσα. Ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα εἶναι ἡ διεξαγωγή τοῦ ἐμπορίου μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ὅπερ διενεργούμενον μετ' οὗτοις ἐμπιστοῦς, προσπορίζει εἰς τὸ Κ.Κ.Ι. ἀξίολογα ποσά. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμεσος συνεισφορά τῶν ἐπιχειρήσεων ὑπεισέρχεται ὡς σπουδαῖος συντελεστής. Διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ἀπὸ τὸν κίνδυνον ἀπεργίῶν καὶ τῆς ὑποσχέσεως ἀνοχῆς δταν τὸ... Κ.Κ.Ι. ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, πολλὰ μεγάλα ἐπιχειρήσεις πεῖθονται εἰς τὸ νὰ συνεισφέρουν σημαντικὰ ποσά!! Ἡ σοβαρότης τῆς ὥς ἀνω δημοσιογράφου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει τὴν παραμικράν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀκρίβειας

τῶν πληροφοριῶν τῆς. Ἀλλῶς τε παρέχει συγκεκριμένα ὀνόματα. Τὴν Viherti τοῦ Τουρίνου, τὴν Enic τῆς ὁποίας μάλιστα διευθυντὴς εἶναι ὁ γερουσιαστὴς Γουλιέλμος, τὴν Snia Visco, τὰ ναυπηγετὰ Lauro κ.ο.κ.

Τὸ Κ.Κ.Ι. ἀριθμεῖ τριπλάσιον ἀριθμὸν φήφων τοῦ Κ.Κ.Γ. Θὰ ἦτο παράδοξον ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας νὰ ἦτο ἄλλως καὶ ἐτι πλέον παράδοξον... νὰ μὴ ἰσχυρίζονται οἱ κομμουνισταὶ ὅτι ἡ μεγαλοαστικὴ τάξις εὐρίσκεται ἐν ἡθικῇ ἀποσυνθέσει!

Διαλέξεις

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ψηφίσεως τῆς Παγκοσμίου Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρωπου εἰς τὴν Σχολὴν Συνδικαλιστικῶν σπουδῶν τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, ἐγένετο πανηγυρικός ἐορτασμὸς μετ' ἐκείνου ὁμιλητὴν ἀναπτύξαντα μετ' αὐτικειμενικότητα καὶ σαφήνειαν τὰς ἀρχὰς τῆς Παγκοσμίου Διακηρύξεως τὸν δικηγόρον ΑΘΑΝ. ΜΠΡΟΥΛΗΝ ροταριανὸν καὶ Γεν. Γραμ. τῆς Ἐταιρείας τῶν Νέων Θεσμῶν.

Διευθύνσεις κατὰ νόμον: Ὑπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 6 § 1 ν. 1092/1938 Διευθυντοὶ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΙΟΠΟΥΛΟΥ κατοικία ὁδὸς Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431 ΑΘΗΝΑΙ Διευθ. Τυπογραφείου Διον. Πετσάλης κατοικία Ψαρμυλίου 15 τηλ. 22.062 Ἀθήναι, ΤΙΜΗ τεύχ. δρ. 3

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ :

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ :

- Ὅργανα ἐλέγχου καὶ μετρήσεως, ἐργαστηριακὰ καὶ βιομηχανικά.
- Ἡλεκτρικοὶ γνῶμονες.
- Ὅργανα ὑψηλῆς τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες ἐλέγχου καὶ χειρισμῶν.
- Ἐγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανῶν, ὅργανα πλεύσεως, ἡλεκτρικὸς ἐξοπλισμὸς πλοίων.
- Ἡλεκτροδιαγνωστικὰ καταγραφικὰ μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοὶ ἡλεκτροακουστικοῦ ἐλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ :

- Φακοὶ πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικαὶ μηχαναί.
- Φωτογραφικὰ μηχανήματα μεγάλης ἀκρίβειας.
- Μικροσκόπια, ζυγοὶ ἀναλύσεων καὶ πάσης φύσεως ὀπτικά ὅργανα ἐργαστηρίων.
- Προβολεῖς διὰ πλατείας, ἐργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ :

- Μηχανικαὶ κατασκευαὶ ἀκρίβειας.
- Ἡλεκτρομηχανικαὶ κατασκευαί.
- Μηχανήματα κλωστοῦφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικαὶ καὶ ραπτικαὶ μηχαναί.
- Μηχανήματα ἐλέγχου ἀντοχῆς ὑλικῶν.
- Διαχωριστήρες ἐλαίου.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ καὶ ὈΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι

«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Ἡλεκτροισμοῦ
ὁδὸς Τσῶρτσιλ 7 - Ἀθήναι - Τηλέφ. 25.391

Το **ΟΡΥΚΤΟ ΕΛΑΙΟΝ**

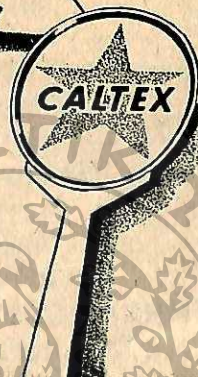
σου

ΔΙΠΛΑΣΙΑΖΕΙ

ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΟΣ ΣΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ:

ESSAR
Σ. ΡΕΣΤΗΣ & ΣΙΑ